Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1983 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 16 septembrie 1955

SĂ CONSTRUIM MAI REPEDE ȘI MAI IEFTIN

IN CADRUL planului cincinal, oamenii muncii au transformat țara noastră într-un vast șantier. Prin grija partidului și guvernului, prin hărnicia muncitorilor din construcții au fost și sînt ridicate numeroase construcții industriale, clădiri și remize pentru S.M.T.-uri precum și alte construcții necesare agriculturii; pe harta patriei au apărut adevărate orașe muncitorești.

Partidul și guvernul au îndrumat înzestrarea sectorului de construcții cu mijloace mecanizate, pentru ca acesta să poată face față creșterii volumului construcțiilor. Indicele global de mecanizare a atins în 1954 cifra de 33 la sută. La sfîrșitul anului 1954, amploarea și ritmul construcțiilor au fost de 4 ori mai mari decît în 1949. Acest nivel continuă să crească necontenit.

Trebuie însă spus că mecanizarea și industrializarea construcțiilor, introducerea prefabricatelor, montajul blocurilor mari de zidărie s-au făcut în măsură insuficientă față de sarcinile puse, iar lucrările de finisare se tărăgănează multă vreme. De asemenea, în construirea de locuințe există o serioasă rămînere în urmă. Pentru lichidarea acestor lipsuri și rămîneri în urmă, partidul și guvernul au trasat sarcini și au luat măsuri menite să determine în scurt timp o cotitură hotărîtă în ramura construcțiilor.

Pe șantierele de construcții lucrează numeroși tineri. Alături de ceilalți muncitori, ei au îndatoriri de seamă în continua îmbunătățire a muncii, în lichidarea rămînerilor în urmă.

Acum cînd se duce lupta pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor ultimului an din planul cincinal, se pune problema dării în folosință a construcțiilor începute. Multe șantiere cum ar fi de pildă: construcțiile de la Ocna-Mureșului, șantierele căminelor studențești de la Iași, Orașul Stalin și Galați, mai multe șantiere agricole din regiunea Galați au realizări în ceea ce privește îndeplinirea planului valoric. La îndeplinirea planului privind darea în folosință a construcțiilor, ele au rămas însă în urmă. Numeroase blocuri muncitorești și construcții industriale au fost terminate „în roșu", dar nu sînt date în folosință din pricina lucrărilor de finisaj neterminate sau defectuos făcute. La aceste lucrări muncesc mulți tineri. Organizațiile U.T.M. de pe șantiere au datoria să îndrume mai bine munca lor ajutîndu-i să se constituie în brigăzi de specialitate.

De crearea brigăzilor complexe și de specialitate în rîndul tinerilor depinde foarte mult buna organizare precum și calitatea muncii pe șantier. Acolo unde sînt organizate, brigăzile fac să crească productivitatea muncii, să se ridice calificarea fiecărui tovarăș.

Executarea construcțiilor cu prefabricate a dovedit practic avantajele nebănuite ale introducerii acestei metode industriale de construcții. Prefabricatele creează condițiile pentru transformarea șantierului în punct de montaj grăbind astfel ritmul de construcție și contribuind cu mult la economisirea de materiale. Pe unele șantiere s-au obținut realizări însemnate în această privință. Așa stau lucrurile la șantierele de construcții din Valea Jiului, Reșița, Hunedoara. Altele folosesc încă în insuficientă măsură prefabricatele.

Prefabricatele cer îndrăzneală și pricepere și dau în schimb construcția spre folosință într-un termen mai scurt și la un preț de cost mai redus.

Tinerii ingineri, constructori, maiștri de pe șantiere sînt chemați să-și pună în muncă inițiativa lor îmbrățișînd această metodă.

O sarcină importantă a organizațiilor U.T.M. de pe șantiere este aceea de a lupta împotriva risipei și pierderii de materiale care duc la ridicarea prețului de cost al construcțiilor. In această privință, ele au datoria să creeze în rîndurile tinerilor o puternică opinie împotriva slabului spirit gospodăresc și a nepăsării unor constructori care lasă să se risipească materiale. Prin crearea posturilor utemiste de control, se poate de asemenea desfășura o puternică acțiune de descoperire și îndreptare a lipsurilor existente.

Folosirea insuficientă a utilajului, munca după un proces tehnologic greoi, precum și defecțiunile existente privind aprovizionarea din vreme cu materiale fac ca productivitatea muncii să nu crească pe măsura posibilităților existente, duc la încărcarea nejustificată a prețului de cost. In sprijinul creșterii productivității muncii și al reducerii prețului de cost, organizațiile de bază U.T.M. pot și trebuie să desfășoare o activitate de îndrumare a tinerilor pentru folosirea metodelor înaintate de muncă în construcții ca: metoda de zidărie rapidă Orlov, a dispozitivului Till etc.

In ultimele luni, în sprijinul sarcinii de a contribui la terminarea de construcții și amenajări prin mijloace locale, unele organe ale U.T.M. — comitetele regionale ale U.T.M. Constanța, București și altele — au avut inițiative frumoase mobilizînd pe șantierele respective un însemnat număr de tineri care au muncit voluntar, cu mult suflet, aducînd un aport însemnat la asigurarea cu brațe de muncă și la bunul mers al lucrărilor. Inițierea unor astfel de acțiuni este în puterea tuturor organelor regionale, raionale și orășenești care — prin mobilizarea largă a tinerilor pe șantierele locale, prin grija pentru calificarea în această ramură a unui cît mai mare număr de tineri — pot contribui cu succes la realizarea înainte de termen a planurilor de construcții.

Indeplinirea cu succes a sarcinilor pe care procesul de producție zilnic le ridică cere tinerilor constructori o temeinică calificare, un bogat bagaj de cunoștințe tehnico-profesionale. Acum, cînd numeroase școli profesionale au fost preluate de ramurile sectorului de construcții, atenția care trebuie dată atragerii tinerilor spre învățătură, spre însușirea temeinică a diferitelor meserii din această ramură ca: fierar-betonist, macaragiu, escavatorist, șamotor etc. este o sarcină de seamă a organizațiilor U.T.M. Pentru însușirea meseriilor din industria construcțiilor există și școli de calificare la locul de muncă iar pentru ridicarea nivelului tehnic școli de maiștri.

Pentru o bună educație a tinerilor de pe șantiere, munca cultural-educativă are o importanță deosebită. Organizațiile de bază U.T.M. de pe șantiere au mari posibilități. Ele pot organiza timpul liber al tinerilor constructori ajutînd la desfășurarea concursului „Iubiți cartea", la organizarea echipelor artistice de agitație etc.

In fața oamenilor muncii din construcții stau sarcini mari. Mobilizați de organizațiile de bază U.T.M., tinerii de pe șantiere trebuie să răspundă cu cinste acestor sarcini construind rapid și ieftin, contribuind la folosirea prefabricatelor, la dezvoltarea industrializării construcțiilor, la o muncă din ce în ce mai bine organizată în vederea dării în folosință, în cel mai scurt timp, a unui mare număr de clădiri pentru industria și agricultura socialistă, de locuințe pentru oamenii muncii.

123 întreprinderi alimentare au îndeplinit cincinalul

Tot mai multe întreprinderi din cadrul Ministerului Industriei Alimentare raportează cu mîndrie că au început să lucreze în contul anului 1956. Pînă la 1 septembrie, sarcinile cincinalului au fost îndeplinite de 123 de întreprinderi.

Printre ultimele întreprinderi care și-au realizat planul cincinal sînt: Fabrica de biscuiți și paste făinoase „1 Mai" din București, Intreprinderea piscicolă din Greaca, Intreprinderea piscicolă din Brăila, Moara Babadagului din regiunea Constanța și Fabrica de conserve de legume și fructe „Valea Roșie" din regiunea București.

Clădiri de prefabricate din beton

La începutul acestei săptămîni, pe șantierul de locuințe muncitorești „Vatra Luminoasă" din Capitală s-a trecut la executarea unei clădiri din blocuri mari de prefabricate din beton.

Elementele sînt confecționate din beton cu deșeuri ceramice și au greutate de 800—1.600 kg. Datorită faptului că ele au fața exterioară gata finisată, inclusiv detaliile arhitecturale, se înlătură cheltuielile de timp și manopera pe care le necesita tencuirea obișnuită a fațadelor. Montajul se efectuează cu ajutorul unei macarale tip „23 August" de către o echipă compusă din numai 7 muncitori, care execută un etaj în numai 12 zile. Pentru planșee sînt folosite fișii prefabricate din beton în trei straturi.

Datorită noului procedeu, care a căpătat o largă aplicare în Uniunea Sovietică, se elimină consumul de cărămidă, se reduce timpul de execuție și se realizează o însemnată economie de forță de muncă.

Filarmonica din Praga a sosit în Capitală

Joi la amiază a sosit în Capitală Filarmonica cehă din Praga condusă de dirijorul Karel Ancerl, care la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea va da o serie de concerte în țara noastră.

În gara Băneasa, oaspeții au fost întîmpinați de membrii Orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat „George Enescu", colectiv artistic emerit din R.P.R., în frunte cu dirijorul George Georgescu, artist al poporului din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, directorul filarmonicii, de reprezentanți ai Ministerului Culturii, ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea precum și de numeroși reprezentanți ai vieții muzicale din Capitală.

Au fost de față membri ai Ambasadei R. Cehoslovace la București.

Filarmonica cehă din Praga împlinește anul acesta 60 de ani de la primul său concert interpretat sub bagheta marelui compozitor Antonin Dvorak.

În Capitală și în țara noastră, Filarmonica cehă din Praga dirijată de Karel Ancerl și Karel Sejna, va interpreta printre altele uvertura la opera „Mireasa vîndută" de Smetana, Simfonia 2-a și Simfonia 5-a de Dvorak, Simfonia 3-a de Brahms, „Simfonia pragheză" de Mozart, tabloul simfonic „Marea" de Debussy, suita simfonică „Tablouri dintr-o expoziție" de Mussorgski.

Primul concert va avea loc sîmbătă în sala Ateneului R.P.R.

Demonstrație practică de însilozare a porumbului în regiunea Ploești

La gospodăria agricolă de stat Stilpu din regiunea Ploești a avut loc o demonstrație practică de însilozare separată a știuleților de porumb, organizată de către Ministerul Agriculturii, Silviculturii și Institutul de cercetări zootehnice. La demonstrație au participat peste 500 de colectiviști, ingineri și tehnicieni, agronomi, zootehniști și activiști din sectorul agricol din regiunile Ploești și Pitești.

După ce s-a dat citire referatelor specialiștilor sovietici care ne vizitează țara, privind tehnica recoltării și însilozării separate a știuleților de porumb și tehnica construcțiilor pentru însilozare, au urmat demonstrații practice. Participanții au urmărit mai întîi felul cum lucrează combina de însilozat porumb. La bazinul și gropile de însilozare ale gospodăriei de stat, tov. dr. Gheorghe Marinescu de la Institutul de cercetări zootehnice a dat explicații practice asupra tehnicii de însilozare a știuleților. Participanții au urmărit de asemenea felul cum funcționează mașinile sovietice de tocat știuleți și mașinile de tocat coceni.

Numeroși colectiviști, ingineri, tehnicieni și activiști din sectorul agricol participanți la această consfătuire s-au angajat să popularizeze și să extindă aceste metode.

Primirea la Consiliul de Miniștri al R.P.R. a delegației specialiștilor sovietici în agricultură

In ziua de 15 septembrie, tovarășul Alexandru Moghioroș, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., a primit la Consiliul de Miniștri delegația specialiștilor sovietici în domeniul agriculturii: Serghei Stepanovici Praksin, candidat în științe agricole, locțiitor științific al directorului Institutului de cercetări științifice pentru cereale din zona fără cernoziom a U.R.S.S., conducătorul delegației, Aleksei Alexandrovici Berezovski, candidat în științe agricole, șeful secției tehnologia furajelor din Institutul unional de cercetări pentru furajarea animalelor, Feodor Ivanovici Dubkovețki, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., Erou al Muncii Socialiste, președintele colhozului „Cuceririle lui Octombrie" din regiunea Cerkasi, R.S.S. Ucraineană, și Nikolai Sofronovici Korobkin, inginer șef din secția de proiectări tip de la Institutul de stat pentru proiectarea construcțiilor industriale și agricole.

La primire, au fost de față tov. Marin Stancu, prim locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, Virgil Gligor, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii. A fost prezent I. I. Horoșilov, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

Cu acest prilej, specialiștii sovietici au vorbit despre unele constatări făcute cu ocazia celor cinci demonstrații practice de la Livedea, Sinandrei, Iclod, Agigea și Secueni, privind recoltarea și însilozarea separată a știuleților și tulpinelor de porumb. De asemenea ei s-au ocupat în expunerile lor despre felul în care se pot aduce îmbunătățiri tehnologiei însilozării furajelor, construcției de silozuri și mecanizării principalelor ramuri ale zootehniei și în special organizării bazei furajere. Ei au subliniat importantele realizări ale agriculturii romînești și experiența țării noastre în cultivarea porumbului.

(Agerpres)

Belșugul muncii unite

La gospodăria agricolă colectivă din satul Tîrzii

Tîrzii este un sat ca multe alte sate așezate pe dealuri moldovenești. În trecut un sat de clăcași, astăzi sat cu oameni liberi, stăpîni pe munca lor.

...Zi de sărbătoare pentru colectiviști. Se împarte avansul de patruzeci la sută. Printre brazi, în parcul din fosta curte boierească — astăzi sediul gospodăriei — se va ține adunarea generală. Grupuri de colectiviști veseli, îmbrăcați în haine de sărbătoare se adună venind din toate colțurile satului. Au sosit și oaspeți din satele învecinate. Vor să vadă cu ochii lor împărțirea veniturilor în colectivă. Muzicanții cîntă niște îndrăcite sîrbe moldovenești, iar tinerii au început să joace. Vîrstnicii stau deoparte și-i privesc.

Curînd, adunarea generală începe. Să ascultăm cîte ceva din darea de seamă a colectivului de conducere, prezentată de tovarășul președinte Constantin Sîrbu:

„Gospodăria noastră a luat ființă în anul 1950, fiind printre primele constituite în raion. Afară de pămînt, toată averea noastră de atunci erau doar nouă perechi de boi, un cal, o vacă și utilaj agricol mărunt.

Muncind din toată inima, aplicînd metode agrotehnice înaintate, păstrînd cu grijă bunurile adunate prin munca noastră, avem astăzi în gospodărie douăzeci perechi de boi, douăzeci și patru de care, treizeci de vaci cu lapte, cinci sute de oi, șapte cai, douăzeci și două de scroafe fătătoare și altele. Avem un motor de 13 cai putere (la toamnă vom avea lumină electrică în sat), un camion de trei tone și jumătate, pluguri, secerători, batoză pentru porumb, prășitori și alt utilaj agricol cu tracțiune animală.

S-au construit în acest timp două grajduri pentru vite, saivane pentru o mie de oi, un atelier de lemnărie și unul de fierărie, o magazie cu o capacitate de 15 vagoane, un siloz cu o capacitate de 45 tone.

Cu ajutorul inginerului agronom din gospodărie, anul acesta pămîntul și culturile au fost îngrijite mai bine. Am cărat pe tarlale 1000 tone gunoi de grajd și douăzeci și nouă de tone îngrășăminte chimice. Am avut semănate unsprezece hectare cu grîu iarovizat. Rezultatele s-au concretizat în recoltele obținute: planul a fost depășit la toate culturile. A fost depășit planul la lînă, lapte de oaie, lapte de vacă. Porumbul gospodăriei, îngrijit bine, promite cel puțin 3.000 kg. boabe la hectar — mai cu seamă pe cele patruzeci hectare semănate în cuiburi așezate în pătrat. Gospodăria și-a respectat contractele încheiate. În cinstea zilei de 23 August, gospodăria și-a achitat în întregime cotele de grîu, orz, ovăz, alte boabe, lapte de oaie și vacă, lînă. De asemenea, am plătit muncile executate de S.M.T., care ne-a ajutat atît de mult.

Crescînd producția și veniturile au crescut și cantitățile de produse cuvenite pentru o zi-muncă. Acest lucru se datorește în primul rînd muncii harnice a colectiviștilor. În fruntea celor vrednici este Grosu T. Ion, care pînă la 15 august a făcut împreună cu familia 790,35 zile-muncă. Și familia tovarășului Pocuz Constantin de la sectorul zootehnic a muncit bine. Trei brațe de muncă au pînă la aceeași dată 735,23 zile-muncă.

Să facem o socoteală simplă. Cît la tovarășul Grosu ca avans de 40 la sută pentru zilele-muncă efectuate pînă la 15 august? 960 kg. grîu, 192 kg. orz, 192 kg. mazăre, 400 kg. varză, una mie lei (suma totală) plus brînză de oaie, miere de albine, zarzavaturi și altele. Și cînd te gîndești că mai are de luat restul de 60 la sută, apoi porumb, fasole, floarea-soarelui, furaje și că pînă la sfîrșitul anului mai sînt patru luni, iar numărul zilelor-muncă va crește, parcă îl vezi luînd la 31 decembrie un vagon de produse. Și de aici nu are de dat nimănui un gram.

Fruntași sînt și Mihalache C. Gheorghe cu 404 zile-muncă, Zota Dumitru cu 417,52 zile, Trifan Ion cu 425 zile — oameni care au mărit prin muncă numărul zilelor din an.

Dacă tovarășul Grosu și alții abia vor putea lua produsele cu camionul, tovarășul Andrișa Mihai le va lua cu căruța cu un cal, căci are numai 44 zile-muncă; iar Popa I. Constantin, cu 5,93 zile-muncă le va căra foarte ușor cu o traistă: fiecare primește după muncă.

Consiliul de conducere a mulțumit pentru felul cum au muncit utemiștii și tineretul. La ferma zootehnică, în brigăzile de cîmp, la grădinărie, tinerii au fost printre primii în muncă. Totdeauna ei au participat la lucru în gospodărie, au ascultat întocmai îndemnurile brigadierilor și au muncit cu multă dragoste.

Cocuz G. Constantin cu 374,16 zile-muncă, Cocuz Gheorghe cu 250 zile, Oceanu Emilia, Bîrleanu Elena, Paraschiv Jan și alții au ajutat prin munca lor la îndeplinirea planului de producție, la întărirea economico-organizatorică a gospodăriei.

Din an în an veniturile colectiviștilor se măresc. Muncind mai bine, roadele sînt mai bogate, oamenii trăiesc mai bine".

Oamenii ascultau atenți cuvîntul președintelui ...Înfăptuiseră multe în acești cinci ani, dar se puteau înfăptui și mai multe. I-au bucurat realizările obținute de-a lungul anilor, dar mulțumiți pe deplin n-au fost. În fiecare dintre colectiviștii prezenți se năștea, puternică, hotărîrea de a munci mai bine în viitor, de a realiza mai multe, pentru întărirea continuă a gospodăriei lor colective.

Corespondent
GH. ANGHELUȚA

Împărțirea produselor în întovărășirea zootehnică

Zilele trecute, la întovărășirea zootehnică din Novaci a fost o mare sărbătoare: s-au împărțit o parte din produse.

Fiecare întovărășit a primit cîte 7 kg. brînză pentru fiecare cap de oaie. In plus, întovărășiții din Novaci au livrat anul acesta cooperativei din comună, în cadrul contractului încheiat, 2.500 litri lapte.

Veniturile realizate în acest an de întovărășiții din Novaci au determinat un număr de 10 țărani muncitori din comună să se înscrie în întovărășire.

**Corespondent
T. SILVE**

CREȘTE BUNĂSTAREA COLECTIVIȘTILOR

În gospodăriile agricole colective ale regiunii Timișoara — peste tot — recolta este excepțional de frumoasă și bogată.

Producția medie de cereale la hectar obținută de gospodăria colectivă din Nițchidorf este aproape de două ori mai mare de cît cea a țăranilor muncitori cu gospodării individuale. De asemenea, producția medie de grîu la hectar a gospodăriei colective „M. Kalinin" din Recaș, depășește cu 600 kg., iar cea a colectiviștilor din Iam, cu 400 kg., producția gospodăriilor individuale. Toate aceste realizări demonstrează deosebit de grăitor efectele respectării regulilor agrotehnice și superioritatea muncii în colectiv.

Din recolta anului acesta, colectiviștilor li se împart avansuri bogate. Astfel, la gospodăria agricolă colectivă din Iam, colectivistul Saul Juriță, avînd 505 zile de lucru, a primit ca avans 1.167 kg. grîu, 106 kg. orz, 60 kg. brînză, 7 kg. lînă; Ion Beica pentru 484 zile 1.103 kg. grîu, 102 kg. orz, 7 kg. lînă. Avansuri la fel de îmbelșugate au dus acasă colectiviștii Ion Radoicovici, Ion Juriță, Nicolae Gladovan, Ion Adam, Ion Pup, Ion Munteanu și ceilalți. Văzînd belșugul lor, numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale din comună au cerut să fie primiți și ei în gospodăria colectivă. Printre cererile aprobate se află și aceea a țăranului muncitor Veselin Gligu cu o familie formată din patru persoane.

Zilele trecute a avut loc împărțirea avansului și la gospodăria agricolă colectivă din Făget. Aici, colectivistul Ion Galambos, după 308 zile de lucru, a primit drept avans 735 kg. grîu, 110 kg. orz, numeroase alte produse și suma de 636 lei.

Dar bunăstarea colectiviștilor din regiunea Timișoara nu este reflectată numai de avansul obținut, ci și de o serie de alte fapte, nu mai puțin grăitoare.

Bunăoară, numai la gospodăria agricolă colectivă din Diniaș — în ultimii doi ani, un număr de 20 colectiviști și-au construit case noi. Printre aceștia sînt: Luchici Jiva, Rada Iovin și Zoea Todorov. Numai în cursul acestui an, 25 colectiviști și-au cumpărat aparate de radio, iar 30 de colectiviști și-au luat biciclete. De asemenea gospodăria colectivă a cumpărat anul acesta 103 costume naționale pentru cor, orchestră și echipa de dans; echipament nou pentru echipa de fotbal; un picup, discuri etc.

Dintre membrii gospodăriei agricole colective „M. Kalinin" din Recaș, Iosif Koszo și-a construit o casă compusă din două camere, bucătărie de vară, cameră de baie, precum și un grajd. A cumpărat mobilă nouă. În cocină are porci, iar în curte numeroase păsări. Casă nouă, cu două camere și verandă și-a construit și Mihai Fekete. În casă se găsește și aici mobilă nouă, precum și un aparat de radio. Casă nou construită are și Iosif Csik. Peste 30 colectiviști au biciclete, iar un sfert din numărul familiilor colectiviștilor au aparate de radio.

Iată cum viața celor porniți pe drumul belșugului și al bunăstării, viața colectiviștilor romîni, germani, maghiari, sîrbi, bulgari, croați și slovaci din regiunea Timișoara devine pe zi ce trece tot mai frumoasă și bogată.

Corespondent
L. DUNAJECZ

Sărbătoare într-o gospodărie milionară

ARAD (de la corespondentul nostru). — Soarele strălucitor și-a risipit darnic razele aurii în cosițele mîndruțelor, în iile lor albe, împodobite cu flori de toate culorile, în ilicele înflorate ale feciorilor. Parcă înadins, în această zi, a poftit și dumnealui ca un oaspe de cinste cu un dar atît de bogat la bucuria colectiviștilor din Chelmac — sărbătorirea a cinci ani de la înființarea gospodăriei lor colective.

Și, așa cum se cuvine în asemenea ocazii, președintele gospodăriei, comunistul Drăgoescu Petru, a făcut mai întîi în fața colectiviștilor și oaspeților un bilanț al celor mai de seamă realizări.

Gospodăria agricolă colectivă „Timpuri noi" din Chelmac, raionul Lipova, a luat ființă pe pămînturile unde odinioară stăpînea moșierul Cicio Pop. Mai întîi au fost 37 de familii cu 100 hectare de pămînt, 12 cai, 8 boi, 3 vaci, 15 pluguri, 12 grape etc. Din primul an de activitate, țăranii muncitori din comună au văzut rezultatele muncii în comun a pămîntului cu mijloace mecanizate. Văzînd că bunăstarea oamenilor sporește an de an, în 1952 au intrat încă 150 familii de țărani săraci și mijlocași, iar astăzi sînt în gospodărie 724 familii (90 la sută din numărul familiilor din comună) cu o suprafață

5 ani de muncă în gospodăria colectivă

arabilă de 789 ha. Gospodăria are 98 de cai de muncă, 18 vaci cu lapte, 700 de oi, 158 porci, 96 de stupi, un autocamion etc. Consiliul de conducere al gospodăriei a dat o mare atenție ridicării de noi construcții. Astfel a fost construit un grajd pentru 30 de animale mari, o maternitate pentru 50 de scroafe, un saivan pentru 400 de oi, o stupină, un coteț pentru 500 de păsări și altele. Hărnicia colectiviștilor se poate vedea și în creșterea fondului de bază al gospodăriei, care a ajuns la 1.743.231 lei în 1955, față de 26.444 cît era în 1950, în primul an.

Gospodăria agricolă colectivă „Timpuri noi" din comuna Chelmac a putut deveni gospodărie milionară datorită muncii harnice, perseverente a membrilor săi printre care: comunistul Drăgoescu Petru, președintele gospodăriei, deputat în Marea Adunare Națională, decorat pentru munca sa de întărire a gospodăriei cu „Ordinul Muncii" cl. a II-a, Aurel Ionescu, brigadier la brigada a II-a de cîmp. În anul trecut el a reușit să scoată pămîntului rod bogat de 40.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar, fiind distins cu Ordinul Muncii clasa a II-a. Utemista Iovescu Ileana, în vîrstă de numai 15 ani, membră în brigada legumicolă, a reușit să efectueze anul acesta pînă la începutul lunii septembrie peste 100 zile-muncă.

La petrecerea organizată cu ocazia acestei aniversări au luat loc la mese și oaspeții veniți din alte părți: colectiviștii din Neudorf, din Zăbrani, întovărășiții din satul Belcsint, țărani cu gospodării individuale din Chelmac. Ei cinstesc bucuroși paharele pline, se ospătează așa cum se cuvine în asemenea ocazii, ascultă muzică ori se prind în lureșul fierbinte al sîrbei sau ceardașului. Cei mai focoși la jocuri și cîntec sînt desigur tinerii. Cei mai harnici la joc sînt Maratescu Petru și Flueraș Fobia. Unii însă nu cutează să intre așa iute la dans. Așa că s-au strîns în grup, rîd, spun glume și-i privesc pe dansatori.

Abia cînd noaptea și-a limpezit fața cu zorii dimineții, serbarea a luat sfîrșit.

Petrecerea organizată cu ocazia sărbătoririi celui de al cincilea an de muncă rodnică în gospodăria colectivă a fost o vie mărturie a vieții noi a colectiviștilor, a celor care trăiesc și muncesc în marea familie a gospodăriei colective.

LA BĂILE „VICTORIA"

Zilele senine și călduroase au făcut și mai frumoasă odihna oamenilor muncii în stațiunile de odihnă. Mii de oameni ai muncii au vizitat și și-au petrecut zilele concediului de odihnă și la băile „Victoria" din regiunea Oradea. Iată în fotografie un grup de oameni ai muncii aflați la odihnă în această stațiune.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Din lupta mişcării democrate studenţeşti din ţara noastră

(Continuare din numărul trecut)

Odată cu valul de teroare dezlănţuit împotriva mişcării muncitoreşti revoluţionare, la începutul celui de al treilea deceniu al veacului nostru, guvernele burghezo-moşiereşti au început o campanie pentru a semăna în rîndurile studenţilor sămînţa fascismului. Această campanie s-a intensificat în anii de avînt ai luptelor revoluţionare, în timpul crizei economice din 1929—1933. Garda de fier, organizaţie fascistă condusă de agenţi ai Siguranţei, alimentată cu fondurile Ministerului de Interne, ale Siguranţei şi ale bancherilor şi marilor industriaşi, a primit sarcina de a lupta împotriva mişcării muncitoreşti. Membrii Gărzii de fier erau utilizaţi ca spărgători de grevă, erau aruncaţi împotriva activiştilor mişcării muncitoreşti şi a ziarelor democratice. Activitatea teroristă, criminală a organizaţiilor fasciste era permisă şi încurajată de poliţie. Organizaţiile fasciste se bucurau de sprijinul neîntrerupt al autorităţilor burghezo-moşiereşti. Acestea au creat organizaţii studenţeşti oficiale — „asociaţii studenţeşti" din care erau siliţi să facă parte toţi tinerii înscrişi în facultăţi. Conducerea „Asociaţiilor studenţeşti" a fost dată pe mîna fasciştilor, care socoteau studenţimea ca o principală masă de manevră. Fasciştii au izbutit să atragă de partea lor studenţii ieşiţi din rîndurile claselor exploatatoare, studenţi descompuşi moraliceşte şi chiar o parte a studenţilor cinstiţi dar înapoiaţi din punct de vedere politic. Dar fasciştii n-au izbutit însă să obţină sprijinul activ al majorităţii studenţilor.

Greve studenţeşti

Sub influenţa luptelor muncitoreşti, sub conducerea comuniştilor şi uteciştilor, masele studenţeşti s-au ridicat în numeroase rînduri la luptă împotriva regimului burghezo-moşieresc. Una din formele de luptă întrebuinţate de studenţi împotriva guvernelor reacţionare a fost greva.

În ianuarie 1931, de pildă, în acelaşi timp în care aveau loc în Bucureşti puternice demonstraţii ale muncitorilor ceferişti, a avut loc greva studenţilor de la Facultatea de medicină veterinară din Bucureşti împotriva unor măsuri care îngreunau intrarea studenţilor săraci în facultate. Greva a dus la satisfacerea unora dintre revendicările studenţilor săraci. În lunile octombrie-noiembrie ale aceluiaşi an, au avut loc puternice frămîntări la Facultatea de medicină din Iaşi. Guvernul a refuzat să acorde fondurile necesare funcţionării laboratoarelor şi clinicilor, astfel că studenţii nu puteau învăţa. Studenţii au hotărît să declare grevă adică să nu mai participe la cursurile teoretice, singurele care se mai ţineau atunci. Fasciştii au încercat să organizeze o diversiune şi să imprime mişcării un caracter şovin, pentru a sparge unitatea greviştilor. Cîţiva fascişti au atacat un grup de studenţi evrei dar masa studenţilor grevişti a pus pe fugă pe bandiţi. În faţa unităţii studenţilor grevişti, autorităţile au dat înapoi.

La începutul anului 1932, guvernul burghezo-moşieresc a pus în discuţia Parlamentului proiectul unei noi legi de organizare a învăţămîntului superior, care crea noi restricţii intrării tinerilor săraci în facultăţi; printre altele, taxele urmau să fie sporite în mod neruşinat. Proiectul de lege a trezit revolta marii majorităţi a studenţilor. Uteciştii chemau studenţii la luptă unită împotriva legilor reacţionare. Uteciştii arătau că în condiţiile concrete de atunci, era necesară o grevă generală a studenţimii, însoţită de demonstraţii de protest împotriva legii reacţionare. Şefii organizaţiilor legionare cereau studenţilor să renunţe la acţiuni de luptă împotriva legii şi să se mărginească la petiţii adresate regelui, guvernului, senatului, rectorilor. Şefii fascişti susţineau că senatul — din care făceau parte mulţi profesori universitari, membri ai partidelor burghezo-moşiereşti — va respinge legea, fără a mai fi nevoie de lupta studenţilor. Senatul a aprobat proiectul de lege. Faptele au dovedit că dreptatea era de partea uteciştilor, care au arătat de la început că lupta de masă — grevele, demonstraţiile — sînt singurele care pot da rezultate. Majoritatea studenţilor, la toate facultăţile din ţară, s-au pronunţat pentru greva generală. La 22 martie 1932 — în întreaga ţară — a început greva generală a studenţimii. Conducătorii fascişti — care altă dată îndemnau studenţii să se dedea la atacuri banditeşti împotriva cetăţenilor paşnici — au cerut studenţilor grevişti să nu facă manifestaţii de stradă. Pentru a sparge unitatea de luptă a studenţilor, ei au intensificat agitaţia şovină. Dar la Bucureşti, Iaşi, Cluj, studenţii romîni, maghiari, evrei au manifestat pe străzi cot la cot înfruntînd laolaltă asalturile jandarmilor şi poliţiei.

Cînd coloanele studenţilor bucureşteni care, protestînd contra legii reacţionare a învăţămîntului superior, se îndreptau de-a lungul bulevardului Elisabeta (astăzi 6 Martie), spre localul Senatului, au ajuns în dreptul Cişmigiului, ele au fost întîmpinate de cordoane de poliţişti, comandate de Gabriel Marinescu, prefectul poliţiei, omul regelui Carol. Poliţiştii s-au năpustit asupra studenţilor lovindu-i cu bastoanele de cauciuc. De atunci, studenţii i-au dat prefectului porecla Gavrilă-Cauciuc. Coloanele de studenţi, izbutind să respingă atacul poliţiştilor, s-au îndreptat mai departe spre universitate. În Piaţa Universităţii au avut loc noi atacuri ale poliţiei, însoţite de arestări.

Greva generală a studenţilor a durat cîteva zile. Ea a fost spartă de şefii fascişti, care, potrivit instrucţiunilor Siguranţei, au ordonat studenţilor de sub influenţa lor să se prezinte la cursuri. Frămîntările studenţeşti au continuat însă — în special la Universitatea din Cluj — vestită prin taxele exorbitante care erau încasate de la studenţii ei.

După instaurarea dictaturii fasciste în Germania, organizaţiile fasciste din Romînia au îndeplinit rolul de agenturi ale serviciilor de spionaj germane. Fasciştii din Romînia şi-au asumat misiunea murdară a pregătirii înrobirii ţării noastre de către imperialiştii germani. Elementele fasciste din rîndurile studenţilor şi profesorilor universitari, cu sprijinul autorităţilor burghezo-moşiereşti, au devenit deosebit de active. Studenţii şi profesorii democraţi au luptat însă cu curaj împotriva fascismului salvînd onoarea şi prestigiul universităţii romîne.

În februarie 1933, au avut loc marile lupte ale muncitorilor ceferişti şi petrolişti care au făcut să eşueze planul reacţiunii romîne de a instaura dictatura fascistă făţişă încă din 1933. În ianuarie-februarie 1933 s-a ridicat la luptă şi studenţimea democrată. Au avut loc greve şi manifestaţii ale studenţilor de la Facultăţile de drept, medicină, ştiinţe şi de la Academia de belle-arte din Bucureşti. Aceste greve şi manifestaţii erau îndreptate împotriva taxelor enorme, a lipsei de cantine şi cămine. În timpul luptelor ceferiştilor de la Griviţa Roşie, numeroşi studenţi, în frunte cu uteciştii, au strîns fonduri şi alimente şi au făcut manifestaţii de simpatie cu muncitorii grevişti. În seara zilei de 15 februarie, o coloană de studenţi a izbutit să rupă cordoanele de poliţişti şi soldaţi, a pătruns pînă la gardul atelierelor Griviţa, unde a făcut o manifestaţie de simpatie faţă de grevişti şi a protestat împotriva măsurilor teroriste şi a politicii războinice antisovietice a guvernului naţional-ţărănesc.

Front Studenţesc Democrat

Pe baza creşterii luptelor studenţilor democraţi, studenţii comunişti şi utecişti au păşit în toamna anului 1935 la întemeierea Frontului Studenţesc Democrat — organizaţie care a unit studenţii cu convingeri democratice, indiferent dacă făceau sau nu parte din vreun partid politic. Activînd pe linia indicată de Partidul Comunist din Romînia, Frontul Studenţesc Democrat a avut o serie de succese însemnate în lupta împotriva fascismului.

Frontul Studenţesc Democrat a editat ziarul „Studentul Romîn" care chema studenţii la luptă pentru revendicările lor profesionale, demasca politica trădătoare a fasciştilor şi guvernelor care îi sprijineau. Prima adunare organizată la Bucureşti de F.S.D. a fost atacată de poliţişti şi legionari, care au aruncat fiole cu gaze lacrimogene în sala în care se ţinea întrunirea. Poliţiştii şi slugile lor fasciste au fost puşi pe fugă. Apoi, studenţii democraţi s-au încolonat şi au pornit pe Calea Victoriei strigînd: „Jos fascismul. Trăiască Frontul Studenţesc Democrat. Trăiască lupta antifascistă!". Pe Sărindar şi Brezoianu, străzi unde erau concentrate redacţiile ziarelor, studenţii au manifestat pentru o presă democratică.

La începutul anului 1936 a avut loc la Tg. Mureş o întrunire a studenţilor fascişti. Această întrunire a fost sprijinită de banii Ministerului de Interne şi sub directa îndrumare a Siguranţei. Actele huliganice comise de legionari cu prilejul adunării de la Tg. Mureş au provocat indignarea şi protestul opiniei publice. Încercînd să potolească opinia publică, guvernul a ordonat arestarea cîtorva legionari. Atunci, şefii fascişti, spărgătorii grevelor făcute în interesul real al studenţilor, au chemat studenţimea la o „grevă generală" de solidaritate cu legionarii arestaţi. „Greva" proiectată de şefii fascişti nu avea nici un caracter profesional. Singurul ei obiectiv trebuia să fie solidarizarea studenţimii cu activitatea teroristă a legionarilor.

Prin organizarea acestei greve, care urma să aibă loc în zilele de 7, 8 şi 9 mai 1936, şefii fascişti urmăreau să scoată studenţimea în stradă sub lozinci fasciste, huliganice, să antreneze în jurul studenţilor păturile largi ale populaţiei, să dezlănţuie un atac în vederea instaurării dictaturii fasciste. Acest plan aventurist s-a spulberat ca nisipul în vînt. Concentrînd în jurul său elementele democratice din rîndurile studenţimii, Frontul Studenţesc Democrat a provocat eşecul „grevei" iniţiate de legionari. Un mare rol l-au avut, în această acţiune, gărzile studenţeşti de autoapărare, organizate din iniţiativa comuniştilor. Aceste gărzi au apărat studenţii cinstiţi împotriva legionarilor care căutau să-i împiedice prin forţă de a participa la cursuri. Gărzile de autoapărare, deşi puţin numeroase, au acţionat cu curaj şi luînd prin surprindere bandele fasciste înarmate, le-au pus pe fugă şi au dat posibilitate studenţilor de la Academia Comercială, de la Politehnică şi de la alte institute de învăţămînt superior din Bucureşti şi din ţară să intre în clădirile facultăţilor şi în sălile de cursuri. Gărzile de autoapărare ale studenţilor democraţi au trebuit să lupte nu numai cu fasciştii, dar şi cu poliţiştii care, trimişi fiind pentru a apăra „ordinea", îi apărau pe legionari.

În ziua de 8 mai 1936 cursurile majorităţii facultăţilor din ţară s-au desfăşurat în condiţii obişnuite. Atacurile studenţilor legionari îndreptate împotriva studenţilor care participau la cursuri au fost respinse. A ieşit la iveală faptul că masa studenţilor refuză să sprijine pe fascişti. După eşecul acţiunilor fasciste din 7—9 mai 1936, influenţa Frontului Studenţesc Democrat în rîndurile studenţimii s-a întărit. Au luat fiinţă comitete F.S.D. judeţene grupînd studenţii democraţi din judeţele Botoşani, Huşi, Dîmboviţa. În ciuda atacurilor bandelor de bătăuşi legionari, Frontul Studenţesc Democrat a cucerit comitetele unor cămine studenţeşti din Bucureşti (Teleormănean, Schuler şi altele). A fost organizată o tabără de vară a F.S.D. Frontul Studenţesc Democrat a luat poziţie în toate problemele importante ale ţării demascînd politica profascistă, antipopulară şi antisovietică a guvernelor burghezo-moşiereşti. Activitatea şi succesele Frontului Studenţesc Democrat au trezit îngrijorarea guvernului burghezo-moşieresc. Activitatea Frontului Studenţesc Democrat a fost declarată ilegală şi interzisă; ziarul „Studentul romîn" a fost suprimat. Lupta studenţilor democraţi a continuat însă şi în timpul dictaturii fasciste. Numeroşi studenţi patrioţi care au urmat chemările de luptă ale comuniştilor, ridicîndu-se împotriva cotropitorilor hitlerişti şi a războiului antisovietic, au căzut victime schingiuirilor din beciurile Siguranţei. În octombrie 1942 au fost arestaţi 143 de oameni, inclusiv un grup de studenţi, pentru activitatea desfăşurată în vederea ajutorării antifasciştilor din închisori şi lagăre. Au căzut jertfă bandelor fasciste Dan Lazarovici, Ada Marinescu şi alţii. Departe de ţară, după ce a luptat în Spania, a murit eroic în Franţa studentul Iosif Clişci, intrat în legendă sub numele de „eroul de la Clichy" pentru că a ţinut piept la 100 de hitlerişti. În decembrie 1943, un grup de profesori, intelectuali, studenţi au fost arestaţi pentru activitatea dusă în scopul creării Frontului Patriotic Antihitlerist. La 9 februarie 1944, au fost arestaţi 50 de oameni, în majoritate tineri muncitori şi studenţi, pentru organizarea unor acţiuni de sabotaj la marea întreprindere poligrafică „Dacia Traiană" din Bucureşti.

Mişcarea democratică studenţească a fost un detaşament activ în marea luptă dusă de oamenii muncii, conduşi de comunişti, împotriva regimului burghezo-moşieresc, pentru instaurarea unui regim democratic.

★

Studenţii din ţara noastră au în prezent condiţii de studiu şi de viaţă la care nici nu puteau gîndi studenţii de acum 20 de ani. Alături de întregul nostru popor muncitor, zeci de mii de studenţi din ţara noastră, fii ai oamenilor muncii participă cu tot avîntul la marea luptă pentru construirea unei vieţi noi. Urmînd chemarea partidului, muncind pentru însuşirea culturii, studenţii continuă tradiţia de luptă dusă pentru interesele poporului de către mişcarea democratică studenţească din Romînia în anii întunecaţi ai regimului burghezo-moşieresc.

Tradiţiile glorioase de luptă ale partidului clasei muncitoare, ale Uniunii Tineretului Comunist sînt pentru studenţii noştri un nou şi puternic imbold în muncă, în lupta pentru cucerirea cetăţii ştiinţei, în lupta pentru făurirea unei vieţi noi, fericite.

V. LIVEANU

Cărţi noi

LITERATURĂ POLITICĂ

MAO ŢZE-DUN: Opere alese — volumul 3; 448 pagini — 12,30 lei. Editura de stat pentru literatură politică.

*** Studiul individual, metoda de bază în însuşirea marxism-leninismului (Colecţia „În ajutorul propagandistului"); 40 pagini — 55 bani. Editura de stat pentru literatură politică.

*** Viaţa de partid — nr. 7-1955; 80 pagini — 1,50 lei.

LITERATURĂ ŞTIINŢIFICĂ ŞI TEHNICĂ

S. I. NOVOSELOV: Curs special de algebră elementară; 610 pagini — 16,70 lei. Editura tehnică.

*** Memorator matematic şi tehnic; 1072 pagini — 33,50 lei. Editura tehnică.

Conf. Dr. P. PRUTEANU: Dispensarizarea; 236 pagini — 7,30 lei. Editura medicală.

*** Din istoria filozofiei ruse — secolele XVIII-XIX — culegere de articole; 344 pagini — 17,80 lei. Editura Academiei Republicii Populare Romîne.

Acad. AL. GRAUR: Studiile de lingvistică generală; 192 pagini — 8,25 lei. Editura Academiei Republicii Populare Romîne.

*** Construcţii metalice — Comentarii STAS (Biblioteca standardizării) seria tehnică nr. 5; 568 pagini — 26,75 lei. Editura de stat pentru arhitectură şi construcţii.

Cabinet tehnic fruntaş pe regiune

Inventatorii, inovatorii şi raţionalizatorii de la U.R.U.M.P. au trăit de curînd o mare bucurie. La sfîrşitul lunii august, în sala „Gh. Apostol" din Petroşani, în faţa delegaţilor cabinetelor tehnice din regiunea Hunedoara, le-a fost decernat drapelul de cabinet fruntaş pe regiune.

În anul care a trecut, în urma aplicării inovaţiilor propuse şi acceptate, s-au realizat economii în valoare de 362.101 lei. În anul acesta, activitatea cabinetului a fost mult mai rodnică. Numai în cursul celui de al doilea trimestru s-au înregistrat 15 noi propuneri de inovaţii. Aplicarea celor 9 propuneri acceptate aduce întreprinderii economii anuale în valoare de 90.000 lei.

Descoperitorii noului, mîndria Uzinei de Reparat Utilaj Miner din Petroşani, participă la concursul de inovaţii pe ţară. În prima fază a acestui concurs ei s-au clasat primii pe regiune depăşind activitatea bogată a cabinetelor tehnice de la Combinatul Siderurgic Hunedoara, Întreprinderea Carboniferă Vulcan şi Lupeni, atelierele C.F.R. Alba, Simeria etc.

Printre inovatorii fruntaşi se numără şi tovarăşii S. Sîrbu, Emerik Farkaş, Ioan Ciumac, Iuliu Vişnovschi, J. Jianu şi alţii.

Corespondent
ANATOLIE PANIŞ

Schimb de experienţă în domeniul zootehnic

MIHĂILEŞTI (de la corespondentul nostru). —

Pentru extinderea folosirii celor mai bune metode zootehnice de către ţăranii muncitori, sfatul popular raional Mihăileşti a luat cîteva măsuri binevenite. Astfel, în cele mai multe comune din raion au loc consfătuiri ale ţăranilor muncitori cu inginerii zootehnişti, cu medicii veterinari, cu tehnicienii şi personalul din sectorul zootehnic, pe marginea metodelor înaintate zootehnice folosite. Cei care iau parte la consfătuiri poartă discuţii pe marginea metodelor de muncă prezentate de către referenţi; de cele mai multe ori au loc şi expuneri practice ale metodelor. Pînă în prezent asemenea consfătuiri au avut loc în comunele Dărăşti, Buturugeni, Stoeneşti, Crovu şi altele.

Una din consfătuirile care au avut loc în ultima vreme a fost şi cea din comuna Buturugeni. La această consfătuire, pe marginea raportului prezentat de tovarăşul Alexandru Craioveanu şi în urma discuţiilor purtate, s-a realizat un folositor schimb de experienţă. S-a arătat spre exemplu cum trebuie mulse vacile şi s-a accentuat că pentru a da un randament mai mare e necesar ca mulsul să se facă de trei ori pe zi. Pentru că în comuna respectivă nu se folosea sarea în hrana vacilor s-a demonstrat că e necesar ca în componenţa hranei să intre şi sarea. De asemenea s-au purtat discuţii pe marginea îngrijirii animalelor şi a felului cum trebuie întreţinute grajdurile. Cu acest prilej au fost discutate şi cele mai bune metode pentru prevenirea bolilor cît şi aplicarea unor tratamente.

O bună parte a consfătuirii a fost consacrată metodelor de îngrăşare a animalelor cît şi creşterii tineretului bovin.

Faza regională a celui de al III-lea concurs al echipelor de teatru şi al brigăzilor artistice de agitaţie

Tinerii artişti amatori din Slobozia

Un interes vădit arăta în ultimul timp una din funcţionarele secţiei financiare a sfatului popular raional Slobozia pentru programul brigăzii artistice a Casei de cultură raionale. Nu pentru că ar fi interesat-o deosebit activitatea tinerilor artişti amatori; nu, nicidecum. Alta era cauza. Auzise de la mai mulţi cunoscuţi că brigada artistică critică cu asprime în noul ei program lipsurile care mai dăinuie în activitatea unor instituţii şi întreprinderi din Slobozia; se spunea că sînt înfăţişate spectatorilor chipurile acelora care mai pun piedici în rezolvarea problemelor ridicate de oamenii muncii. Şi faţa noastră, pare-mi-se, se simţea cu musca pe căciulă. Aproape în fiecare zi îşi făcea timp să treacă pe la Casa de cultură.

— Gata programul? Ei, cînd daţi primul spectacol? — îl întreba în mod „diplomatic", numai între patru ochi, pe tovarăşul Gojan, directorul Casei de cultură. — Zău, spune-mi, mă criticaţi şi pe mine?

Intîmplarea aceasta, şi altele care au urmat, i-a pus pe gînduri pe tinerii artişti amatori ai Casei de cultură din Slobozia. Treaba pe care ei au început-o îşi avea importanţa ei de vreme ce se interesau de ea oameni dintre cei mai diferiţi. De felul în care ei îşi vor alcătui programul şi vor prezenta spectacolul depinde în bună măsură promovarea noului şi remedierea multor lipsuri din raion. Brigada artistică — prin cuvîntul ei — putea să exercite o puternică influenţă asupra conştiinţei oamenilor determinînd pe cei rămaşi în urmă să ţină pas cu vremea, stimulîndu-i pe fruntaşi să meargă mai departe. Acest lucru l-a înţeles entuziastul colectiv artistic. De aceea, atît cei care au alcătuit textele cît şi cei 12 interpreţi au muncit cu rîvnă, cu tot avîntul tinereţii lor. Discuţiile aprinse în jurul textelor, repetiţiile pînă seara tîrziu, sînt doar cîteva din nenumăratele aspecte ale muncii lor.

Pentru a verifica ceea ce ei înfăptuiseră, spectacolul a fost prezentat de două ori în sala Casei de cultură raionale înainte de a apare în faţa juriului fazei regionale a concursului. S-a aplaudat furtunos, oamenii au rîs recunoscîndu-i pe cei criticaţi şi s-au bucurat văzînd că realizările cu care ei se mîndresc atît de mult, grădina cinematografului şi parcul amenajat de curînd, nu au fost nici ele uitate. Cam plouaţi, gîndindu-se poate la ceea ce vor avea de făcut în viitor, au plecat de la spectacol cei criticaţi. Dar nu numai ei. Chiar acei despre care în program nu s-a pomenit, dar care se ştiau într-un fel sau altul vinovaţi, au fost serios puşi pe gînduri.

★

Unii activişti care muncesc pe linie culturală se plîng uneori că oamenii nu vor să meargă la spectacolele artiştilor amatori. „Ce, parcă de teatru le arde lor? Sînt indiferenţi şi pasivi oamenii unde muncesc eu" — caută ei să-ţi explice.

Probabil că dacă aceşti sceptici îndrumători culturali ar fi poposit cîteva zile în oraşul Slobozia după prima reprezentaţie a brigăzii şi ar fi văzut cu cît interes întrebau oamenii cînd se va prezenta din nou spectacolul, ar fi înţeles că important este în primul rînd să se lucreze în aşa fel cu artiştii amatori încît ei să prezinte spectacole care să reflecte în chip viu frămîntările oamenilor, problemele locale la ordinea zilei. Fără o mobilizare specială, fără să fie nevoie să tragi pe cineva de mînecă, la spectacolele date de brigada artistică a casei raionale Slobozia au participat nenumăraţi spectatori, sala dovedindu-se a fi neîncăpătoare faţă de afluenţa publicului. Calitatea programului brigăzii a fost apreciată în mod firesc şi de către cei care au urmărit duminica aceasta la Bucureşti începutul fazei regionale a concursului echipelor de teatru şi brigăzilor artistice de agitaţie.

★

Ceea ce îl face pe spectator să urmărească cu interes programul brigăzii este fantezia şi ingeniozitatea cu care colectivul a reuşit să armonizeze cupletele satirice ori numerele închinate realizărilor din oraş, cu melodii cunoscute, apropiate tineretului. Astfel se poate aminti „Idila", care surprinde doi îndrăgostiţi, fiecare dintre ei vrînd să-l atragă pe celălalt în locul unde munceşte şi-i este drag să trăiască. Fetei îi place mai mult Bucureştiul. Băiatul care locuieşte în Slobozia caută să o convingă că lucruri interesante pot fi găsite şi aci, că şi într-un asemenea oraşel mai mic pulsează viguros viaţa nouă.

O trăsătură lăudabilă a spectacolului tinerilor artişti amatori din Slobozia este curajul cu care critică diferitele lipsuri care se fac simţite, fără a ţine seama de persoane, militînd constructiv împotriva celor care nu merg în pas cu oamenii noi ai ţării noastre. Aşa, de pildă, „Haz de necaz", cuplet interpretat cu talent, pe melodia „Zis-a mama către mine" de Olga Simion şi Elena Luca, satirizează pe cei care înăbuşe critica:

„Este omu-ngrijorat
Văleleu, văleleu,
Că pe şef l-a criticat
Văleu, văleu, văleleu

El ştia că i s-a spus
Văleleu, văleleu,
Critică de jos în sus
Văleu, văleu, văleleu.

Şeful mulţumind frumos
Văleleu, văleleu,
Ia măsuri de sus în jos
Văleu, văleu, văleleu

În acest cuplet mai este criticat cu vervă tovarăşul Gheorghe Ştefan, funcţionar la sfatul popular, care — trimis în campania treierişului — n-a ajutat concret munca în comună:

„Cine te-a făcut pe tine
Funcţionar, măi nene,
N-a prea nimerit-o bine
Ştefănică, nene.

Numai gura-ţi merge, frate
Ori şi cine ştie,
Asta nu-i activitate,
Ci panglicărie".

Nu cu mai puţină tărie sînt arătate şi lipsurile bibliotecarei Sofia Neagu din comuna Căzăneşti, care a ţinut multă vreme biblioteca închisă.

În general, spectacolul artiştilor amatori de la Casa raională de cultură din Slobozia este optimist şi cuprinzător; textul, scris cu pricepere şi fantezie, potrivindu-se de minune cu melodiile alese, cucereşte pe spectatori.

Desigur că tinerii artişti amatori vor trebui în viitoarele spectacole să-şi îndrepte încă mai mult atenţia spre reflectarea lucrurilor pozitive din oraş, aceasta ridicînd cu mult nivelul ideologic şi artistic al spectacolului.

Cei care i-au văzut pe tinerii artişti amatori de la Slobozia, sînt pe drept cuvînt dornici să-i revadă şi în alte spectacole, urmărind creşterea şi dezvoltarea lor.

ADA SIMIONESCU

La cenaclul literar „V. Maiacovschi" din Baia Mare

De curînd a avut loc la Baia Mare o întîlnire a scriitorului A. G. Vaida cu cititorii, iniţiată de comitetul regional U.T.M. Baia Mare, la care au participat membri ai cenaclului literar „V. Maiakovski" din localitate, profesori şi elevi de la Şcoala medie de 10 ani etc.

Tovarăşa profesoară Dragoş Olimpia, de la Şcoala medie de 10 ani, a făcut o recenzie a romanului „Clocote".

Au luat apoi cuvîntul elevii Nistor Doina, Olos Mihail şi alţii, care au discutat pe marginea cărţii. La sfîrşit, a vorbit scriitorul A. G. Vaida.

Corespondent
IOAN POP

Ni se semnalează că...

...echipamentul sportiv stă sub cheie

În oraşul Vaslui, magazii cu echipament sportiv se găsesc îndeajuns de multe şi ele ar putea satisface nevoile tinerilor dornici să practice diferite discipline sportive. Dar pe uşile acestor magazii au fost aplicate lacăte sau sigilii. Au trecut multe luni de cînd echipamentul sportiv n-a văzut lumina zilei. Se pare că tovarăşii care răspund de educaţia sportivă a tineretului se tem ca nu cumva echipamentul să se uzeze şi preferă să-l ţină... sub cheie.

În asemenea condiţii, iubitorii de sport din oraşul nostru nu mai pot practica nici un fel de sport...

Ar fi cazul ca tovarăşul Gheorghiţă Petre, preşedintele C.C.F.S., Răduceolu Ion, responsabilul colectivului sportiv „Progresul" şi Vasiliu V. şeful secţiei de agitaţie şi propagandă a comitetului raional U.T.M. să se sesizeze înfine de situaţia existentă şi să ia măsuri. Şi aceasta cît mai curînd.

Corespondent
GHEORGHE COCEA

De ce nu semnează tov. preşedinte?

— Ce-o fi, o fi!... Hai, tovarăşe preşedinte, semnează procesul verbal de recepţie pe decadă.

— Să semnez? Pentru ce? Nici terenul nu este arat atît cît scrie pe hîrtie, iar la ce s-a arat nu corespunde calitatea...

Pontatorul alimentator de la brigada a IX-a de la S.M.T. Lehliu, tovarăşul Anghel Ion, se înfurie:

— Cum? Nu corespunde? Poftim atunci să mergem pe teren, la faţa locului, să vedem şi cantitatea şi calitatea arăturii. Bine?!

Zis şi făcut. Împreună cu tovarăşul Neagu Anton, preşedintele gospodăriei colective „Octombrie Roşu" din satul Radu Vodă, am mers pe terenurile unde se făcuseră arături în ultima decadă. Pe tarlaua de lîngă sediul gospodăriei, destinată culturii bumbacului, tractoristul Bohor Gheorghe trăgea ultimele brazde. Preşedintele colectivei măsoară adîncimea: 20 cm. Corespunde. Apoi îşi plimbă privirea de-a lungul tarlalei. Ici — colo se vedeau coame nearate, brazde cu greşuri şi margini neîndreptate. Preşedintele se uită mustrător la pontator, arătînd cu mîna arătura.

— Şi pentru aceasta pot să semnez?

— Lasă că vom ara şi vom îndrepta...

— Bine, atunci şi eu voi semna cînd arătura va fi de calitate.

De aici ne-am îndreptat înspre arătura destinată rapiţei de toamnă.

— Aici sînt arate 33 hectare — ne spune pontatorul.

— Bine, vom vedea... Pare-mi-se că nu sînt chiar atîtea.

Brigadierul măsură: 17 ha. Pontatorul nu se miră însă de loc. Ba chiar răspunse înţepat, atunci cînd brigadierul îi arătă realitatea:

— Ce mi-s 17 hectare, ce mi-s 33 de hectare? Grozavă încurcătură...

De unde toate acestea? Cine e vinovatul că tovarăşul preşedinte al gospodăriei colective „Octombrie Roşu" nu poate semna nici pentru cantitate nici pentru calitate? În această problemă se poate spune cîte ceva, atît despre S.M.T. Lehliu cît şi despre gospodăria colectivă „Octombrie Roşu". S.M.T. Lehliu nu a respectat întru totul obligaţiile sale faţă de gospodăria colectivă. Astfel din cele 293 de hectare care trebuiau dezmiriştite — conform contractului — s-a dezmiriştit abia o suprafaţă de 100 hectare. Arăturile făcute nu sînt de cea mai bună calitate, lăsîndu-se locuri nearate, brazde cu greşuri şi capete neîndreptate. Aceste lipsuri se datoresc şi conducerii S.M.T., care se deplasează rar pe teren pentru a controla mai concret lucrările efectuate de tinerii tractorişti şi felul în care ei sprijină lupta colectiviştilor pentru obţinerea unor recolte îmbelşugate. De asemenea conducerea S.M.T. nu s-a preocupat în suficientă măsură să ajute conducerea gospodăriei să-şi organizeze mai bine munca, pentru a înlesni executarea lucrărilor agricole — dezmiriştit, arături etc. — în timpul potrivit.

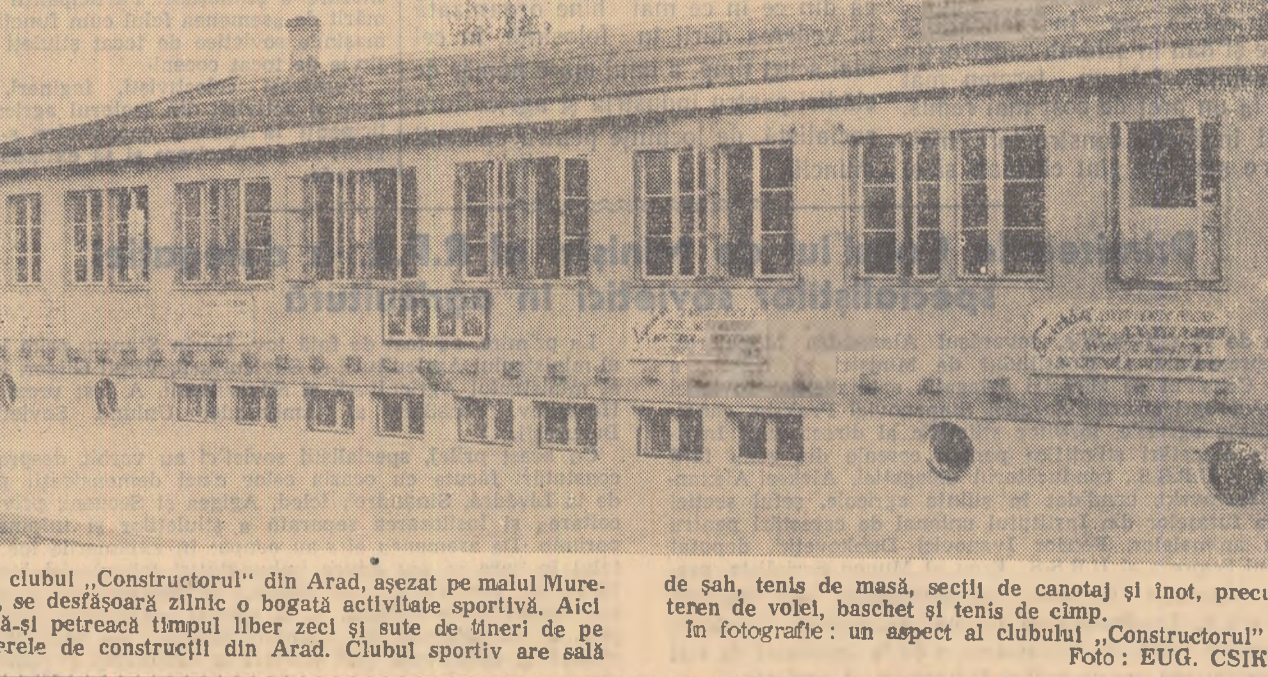
Vinovată de această stare de lucruri este şi conducerea gospodăriei colective „Octombrie Roşu". Cînd s-a încheiat contractul cu S.M.T. Lehliu pentru efectuarea unor lucrări de vară şi toamnă, tovarăşul preşedinte a luat cunoştinţă de obligaţiile gospodăriei colective faţă de S.M.T. Scrie acolo, în contract, că gospodăria este răspunzătoare de pregătirea terenurilor pentru arături, prin cosirea buruienilor, eliberarea terenurilor de paie sau asigurarea cu oameni pentru diverse munci. Multe obligaţii faţă de S.M.T. au fost duse la îndeplinire dar multe din ele, nu. De exemplu, pe unele tarlale, buruienile mari nu au fost cosite, ceea ce făcea ca plugul să se înfunde şi să are cu greutate iar lucrarea să fie de calitate inferioară. De asemenea, paiele lăsate pe cîmp de combină n-au fost ridicate la timp, ceea ce a dus la neîndeplinirea planului de dezmiriştit.

Dacă anul acesta colectiviştii au obţinut recolte bogate, ei luptă ca în anul viitor recoltele să fie şi mai frumoase. De aceea este necesar ca lucrările să fie efectuate la timp şi în bune condiţiuni. Condiţii pentru lucrarea terenurilor au fost create prin asigurarea S.M.T. cu mai multe tractoare şi alte maşini agricole. Dar S.M.T. singură nu va putea munci dacă, în acelaşi timp, nu va fi ajutată şi de gospodăria colectivă prin respectarea obligaţiilor în muncă faţă de S.M.T.

Efortul comun al S.M.T. şi al gospodăriei colective pentru efectuarea în bune condiţiuni a lucrărilor agricole de toamnă va duce la asigurarea unei recolte sporite la hectar. Tovarăşul preşedinte ştie care trebuie să fie contribuţia gospodăriei colective la eforturile mecanizatorilor pentru asigurarea unor recolte îmbelşugate. Socotim că şi conducerea S.M.T.-ului Lehliu cunoaşte, de asemenea, ce sprijin are de dat gospodăriei în această privinţă.

A. CACINA

LA CLUB

La clubul „Constructorul" din Arad, aşezat pe malul Mureşului, se desfăşoară zilnic o bogată activitate sportivă. Aici vin să-şi petreacă timpul liber zeci şi sute de tineri de pe şantierele de construcţii din Arad. Clubul sportiv are sală de şah, tenis de masă, secţii de canotaj şi înot, precum şi teren de volei, baschet şi tenis de cîmp.

În fotografie: un aspect al clubului „Constructorul"

Foto: EUG. CSIKOS

Pentru un nivel mai înalt al muncii organelor și organizațiilor U.T.M.

Plenara Comitetului regional U. T. M.-Iași a analizat de curînd felul cum a fost tradusă în viață Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la munca U.T.M.

Plenara a apreciat că în această perioadă comitetul regional aplicînd în viață îndrumările date de partid, a obținut o serie de rezultate bune în munca de educare a tineretului și o creștere simțitoare a influenței și autorității unor organizații din întreprinderi, sate, școli și facultăți în rîndurile tineretului muncitor și studios.

Multe organe și organizații U.T.M. au desfășurat o muncă mai bună, fapt ce a făcut să crească simțul de răspundere al utemiștilor față de îndeplinirea și depășirea planului cincinal, s-a întărit disciplina în producție a tineretului, iar preocuparea pentru ridicarea calificării lui profesionale a devenit mai mare. A fost dată exemplu organizația de bază U.T.M. de la atelierele C.F.R. Pașcani care s-a ocupat cu simț de răspundere de aceste probleme mobilizînd tineretul să contribuie efectiv la realizarea celor 400.000 lei acumulări socialiste peste plan și la îndeplinirea planului cincinal în patru ani și două luni.

Plenara a trecut apoi în revistă succesele utemiștilor și tinerilor din sectorul socialist al agriculturii. Darea de seamă a arătat că comitetul regional U.T.M. a reușit — aplicînd Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. — să îndrume și să controleze mai bine activitatea organizațiilor U.T.M. sătești, să mobilizeze un număr din ce în ce mai mare de tineri în lupta pentru obținerea de recolte bogate. Unele comitete raionale ca Roman și Iași, sub conducerea permanentă a comitetelor raionale de partid, au dat o atenție din ce în ce mai mare transformării socialiste a agriculturii, orientînd activitatea organizațiilor de bază U.T.M. de la sate spre această problemă vitală. În aceste raioane organizațiile U.T.M. au contribuit la constituirea a 4 noi întovărășiri și au dus muncă de lămurire în rîndul tinerilor țărani muncitori din alte 18 sate pentru a intra în întovărășiri.

Rezultate frumoase au obținut și tinerii mecanizatori de la S.M.T. Huși și S.M.T. Frumușica în campania de recoltare și treieriș, fapt ce dovedește că organizațiile de bază din aceste unități au muncit cu simț de răspundere.

În munca de îndrumare și conducere a organizațiilor U.T.M. din școli și facultăți, precum și a organizațiilor de pionieri, darea de seamă a arătat o îmbunătățire a activității acestora. Rezultatele obținute la sfîrșitul anului școlar au marcat o creștere serioasă a nivelului de învățătură al elevilor și studenților în raport cu anii trecuți. Mulți studenți antrenați în activitatea științifică au obținut rezultate de mare valoare. În vacanța de vară peste 1000 de elevi și studenți au lucrat în G.A.S.-uri pe o perioadă între 7-12 zile ajutînd la muncile de recoltare.

Darea de seamă a biroului comitetului regional și în deosebi discuțiile purtate au fost pătrunse de spiritul intransigenței față de lipsuri. În centrul atenției discuțiilor au stat problemele legate de îmbunătățirea conținutului și stilului de muncă al biroului regional cu comitetele raionale, precum și al acestora din urmă cu organizațiile de bază, ca principală condiție pentru obținerea de noi succese. Plenara a scos la iveală o serie de lipsuri serioase care împiedică buna desfășurare a muncii în organizația regională Iași. Biroul regional — s-a spus în discuții — antrenîndu-se în treburi mărunte, a pierdut uneori firul conducător și n-a reușit totdeauna să-și concentreze atenția asupra muncii politice de educare a tineretului pentru obținerea de rezultate din ce în ce mai bune în producție și la învățătură.

În regiunea Iași mai sînt destui tineri, printre care și utemiști, care sînt indisciplinați, lipsesc de la lucru, dau produse de proastă calitate, nu se interesează de perfecționarea pregătirii lor profesionale și nu îngrijesc mașinile la care lucrează. În unele întreprinderi, brigăzile de tineret au fost organizate birocratic, for-

Pe marginea plenarei Comitetului regional U.T.M.-Iași

mal, așa cum sînt unele brigăzi de la „Textila Roșie"-Iași, cooperativa „1 Mai" și I.M.S.-Roman.

Posturile utemiste de control, care au un rol însemnat în scoaterea la iveală a lipsurilor și în mobilizarea tineretului pentru înlăturarea acestora, nu s-au bucurat de atenția cuvenită din partea biroului regional și a comitetelor raionale.

Deși în munca organizațiilor U.T.M. sătești s-au obținut o serie de rezultate pozitive, plenara a scos la iveală multe lipsuri ce fac ca la sate și în special în rîndurile tinerilor țărani muncitori din sectorul individual munca să rămînă încă în urmă. Mulți tineri de la sate nu cunosc hotărîrile partidului și guvernului, nu cunosc avantajele și îndatoririle ce decurg din ele.

În problema consolidării și lărgirii sectorului socialist al agriculturii, munca comitetului regional și a comitetelor raionale ale U.T.M. nu este la nivelul sarcinilor puse de partid. Biroul regional nu a folosit în această direcție ajutorul dat de comitetul regional P.M.R. În urma analizării de către biroul comitetului regional P.M.R. a muncii comitetului regional U.T.M. în domeniul transformării socialiste a agriculturii, au fost luate o serie de hotărîri și s-au dat îndrumări, dar ele nici măcar nu au fost aduse la cunoștința aparatului comitetului regional U.T.M. și a comitetelor raionale și ca atare nu a fost organizată munca pentru traducerea lor în viață.

Grija pentru satisfacerea cerințelor culturale și sociale ale tinerilor este o sarcină extrem de importantă a organizațiilor noastre. Din păcate, biroul regional Iași nu a acordat atenția cuvenită acestor probleme. Despre aceasta a vorbit la plenară îndeosebi, tovarășul Corneanu Gheorghe, prim-secretar al raionului U.T.M. Hîrlău. El s-a referit la slaba preocupare a biroului regional și a comitetelor raionale pentru munca de educație în rîndurile mecanizatorilor în timpul campaniei, pentru desfășurarea unei munci politice și culturale intense în rîndul acestora.

În cuvîntul lor la discuții, membrii comitetului regional au criticat cu multă tărie biroul regional și comitetele raionale, pentru stilul necorespunzător în munca cu cadrele.

Este știut că înfăptuirea liniei partidului și a hotărîrilor lui în orice sector al construcției noastre depinde de justa alegere și repartizare a cadrelor, de educarea lor. Dar în cadrul comitetului regional U.T.M. — a arătat tovarășa Brînzei Eugenia, secretar al comitetului regional — problema selecționării cadrelor a fost neglijată. Acest lucru a făcut ca instructorii și pionieri să nu fie recrutați decît în proporție de 50 la sută, deși anul școlar a început.

Se mai întîlnesc cazuri cînd cadrele nu sînt alese după criterii obiective, ci după criterii subiective, pe bază de cunoștință și relații personale. Așa se explică de ce se tolerează existența unor cadre și în special instructori de pionieri fără pregătire, numai pe baza faptului că sînt cunoscuți sau rude ale unor tovarăși cu munci de răspundere.

Lipsa de preocupare pentru recrutarea cadrelor din rîndurile celor mai buni utemiști a avut ca urmare unele fluctuații în rîndul acestora; numai într-un an la secția școli și pionieri din cadrul regional s-au perindat trei șefi de secție. Acest lucru a influențat negativ asupra muncii în aceste sectoare de activitate.

Biroul regional și în special tovarășul Filimon Ion, prim-secretar al comitetului regional — a spus în cuvîntul său tovarășul Popovici Constantin — s-a obișnuit să se sprijine pe un cerc îngust de cadre neobservînd că există tineri capabili care cresc, tineri devotați partidului, care-și îndeplinesc bine sarcinile primite.

Asemenea tovarăși cu munci de răspundere, în loc să studieze temeinic cadrele care cresc, să ducă o muncă permanentă de pregătire și educare a lor, preferă să lucreze numai cu un grup mic de activiști, mereu aceiași. Așa se explică faptul că unele comitete raionale nu și-au recrutat numărul de instructori necesari iar în muncile care trebuie să le facă aceștia sînt folosiți instructorii superiori de pionieri. Această practică a dăunat nu numai muncii de creștere și promovare a cadrelor, ci mai ales muncii de îndrumare și control a activității organizațiilor de bază U.T.M.

În cadrul comitetului regional n-au fost asigurate condiții pentru dezvoltarea criticii și autocriticii. Biroul regional nu a dus o muncă colectivă. Primul secretar, tovarășul Filimon Ion, lua unele măsuri de unul singur, nu antrena pe toți membrii biroului la rezolvarea problemelor principale ale organizației. Biroul regional n-a dat atenție criticii de jos, a activului de organizație și a activiștilor care compun aparatul comitetului regional. Adeseori n-au fost trase concluziile cuvenite din observațiile critice ale tovarășilor din activ. Secretarii și membrii biroului comitetului regional nu au cunoscut bine situația de pe teren, s-au sfătuit prea puțin cu activul, cu utemiștii. De aceea, lipsurile în munca unor organizații U.T.M. nu au fost descoperite la timp.

Desfășurarea unei munci vii, atractive, cu un bogat conținut educativ, cere cadrelor U.T.M. să posede un înalt nivel de cunoștințe. Ridicarea nivelului conducerii muncii organizațiilor noastre depinde în primul rînd de pregătirea marxist-leninistă, de calificarea cadrelor.

Plenara Comitetului regional U.T.M.-Iași punîndu-și ca primă sarcină îndeplinirea indicațiilor cuprinse în Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. a adoptat un plan de măsuri care pune în fața organelor U.T.M. sarcina de a se preocupa cu mult simț de răspundere de educarea cadrelor în spiritul principialității, al respectării stricte a disciplinei de organizație, în spiritul corectitudinii în muncă, de a cultiva în rîndurile acestora modestia, intransigența și disprețul față de munca de paradă, îngîmfare și aroganță.

Biroului regional i s-a atras atenția că numai avînd perspectivă în muncă va putea să ajute comitetele raionale și organizațiile de bază pentru a duce la îndeplinire sarcinile trasate de plenară. Biroul regional trebuie să lupte împotriva stărilor de spirit de autoliniștire, de nepăsare și comoditate, existente la unele cadre, stări care aduc prejudicii muncii, care duc la lîncezeală și stagnare. Tuturor tovarășilor din biroul regional Iași al U.T.M. li se cere să sprijine spiritul de inițiativă al organizațiilor sau cadrelor de organizație, să studieze și să generalizeze experiența înaintată, să stimuleze tot ce e nou, înaintat, să lupte pentru creșterea influenței organizațiilor și a utemiștilor în rîndurile tineretului și să satisfacă într-o măsură mai mare dorința tinerilor muncitori și țărani muncitori de a intra în organizație.

Întreaga muncă politică de masă a organizațiilor U.T.M. trebuie să fie îndreptată spre ridicarea nivelului activității tineretului și în primul rînd al utemiștilor — în producție, în învățătură și în munca obștească — spre cultivarea în rîndurile tineretului a unei atitudini morale sănătoase.

Planul de măsuri prevede instruirea cadrelor în diferite cursuri pe ramuri: industrie, construcții, agricultură cu durata de 3—10 zile organizate în mai multe centre ale regiunii. Pentru intensificarea muncii politice în rîndurile tineretului se vor folosi diferite forme de antrenare a sa în întrecerea socialistă și patriotică. Concursul pentru cea mai bună gazetă a posturilor U.T.M. de control, precum și concursul pentru cele mai bune lucrări practice de atelier din școlile profesionale, consfătuirile ce se vor organiza cu tinerii mecanizatori, cu tehnicienii punctelor agricole, diversele conferințe pentru tineretul de la sate — iată alte cîteva din măsurile luate de plenară pentru a asigura dezvoltarea muncii de educare a tineretului din regiunea Iași, țintind ca acesta să devină din zi în zi mai activ în lupta pentru realizarea sarcinilor trasate de partid.

N. CODRESCU

Din experiența caselor și palatelor de pionieri

Prima expediție științifică pionierească

Pentru prima dată în mișcarea pionierească din țara noastră, Palatul Pionierilor din București a organizat în vara acestui an o expediție științifică. Expediția a avut ca itinerarii trei dintre cele mai frumoase regiuni ale patriei noastre: Valea Prahovei, Valea Jiului și Delta Dunării. Au participat aproape 300 pionieri și 40 profesori și activiști.

În scopul organizării cu succes a expediției s-a format un colectiv de activiști și profesori ai Palatului Pionierilor, care în urma unui studiu și a recunoașterilor făcute pe teren, a luat din timp măsurile necesare pentru asigurarea condițiilor materiale, procurarea echipamentului, materialelor didactice, asigurarea transportului, cazării și hranei.

Cercurile Palatului Pionierilor au recomandat pe cei mai buni pionieri să participe la expediție. Acești pionieri au fost împărțiți în 7 grupe pe specialități, alcătuind detașamente de botaniști, zoologi, geografi-geologi, istorici, turiști, folcloriști și fototehnicieni. Aceste detașamente au format la rîndul lor unitățile de pionieri din fiecare expediție.

La 31 iulie, primii pionieri au plecat din București.

Cadrul în care s-a desfășurat expediția a adus pionierilor reale foloase. Cunoștințele de geografie, de științe naturale și altele au devenit de neuitat, transformîndu-se în imagini vii. Colectivul de pionieri, închegat în lupta cu greutățile drumului, a dovedit un interes deosebit față de cele văzute, curaj și spirit de ajutor tovărășesc în învingerea greutăților. Trebuie remarcat curajul pionierilor care au urcat la Omul (2513 m.) atunci cînd termometrul arăta 1⁰, vîntul depășea viteza de 70 km/oră, iar ceața îi învăluia din toate părțile.

Datorită interesului lor pentru cercetarea științifică, pionierii au obținut o serie de rezultate valoroase. Grupele de botaniști, de pildă, au cules sub conducerea tovarășilor profesori numeroase varietăți de plante specifice diferitelor regiuni. În ierbarele expediției se vor întîlni „Floarea de Colț" de pe culmile stîncoase ale Jepilor și Rododendronul din Paring, cu algele culese în Deltă. Pentru a culege nuferi, pionierii au intrat în apă pînă la brîu strîngînd buchete întregi din aceste flori gingașe. În activitatea acestor grupe s-au evidențiat pionierii Chiriac Anca, Nicula Profira, Nicula Virginia, Manea Zoica, Baboescu J., Ghisoiu Florica și Petcu Cristian. Zoologii au adus în borcănașe sau în insectare specii diferite de animale și insecte. Cei din Valea Prahovei, vizitînd crescătoria de păstrăvi de la Cheile Tătarului, au adus exemplare din diferite stadii de dezvoltare a peștelui. Din Valea Jiului, în afară de insecte s-au adus salamandre, iar din Deltă, pionierii au adus exemplare diferite de pești de apă dulce și de mare. La cherhanale ei au avut ocazia să vadă moruni, nisetri, păstrugă, delfini și alte specii de pești. O întîmplare fericită a făcut să poată vedea prins un morun în vîrstă de peste 100 de ani, cîntărind 504 kg.

Și în grupele de zoologi au existat pionieri merituoși ca Botaș Mircea, Tomescu Florian, Bălăuță Gabriela și Stepanov Aurelia. Micii geografi și geologi au informat permanent pe ceilalți pionieri cu poziția pe hartă, cu direcția de mers. Ei au alcătuit în Valea Prahovei un calendar al naturii. Pe vapor, în drum spre Tulcea, geografii expediției din Delta Dunării au avut o interesantă convorbire cu căpitanul vasului despre Dunăre. La stațiunile meteorologice din vîrful Omul și din Petroșani s-au organizat discuții asupra prevederii timpului. Geologii au cules exemplare diferite de roci specifice regiunilor. S-au strîns probe de cărbune, roci cu urme de fosile de la stațiunea Bărbăteni, stalactite din peștera Ialomicioara, granit roșu din munții Măcinului. Pionierii geografi și geologi Butman Marian, Iordache Mihai, Nedera Larisa, Manolescu Radu, Comănescu Ioan, Rădan Cristina și Teodorescu Ruxandra au dovedit un interes deosebit pentru munca lor.

Doftana, unde pentru fericirea de azi a copiilor din patria noastră au suferit cei mai vrednici fii ai clasei muncitoare, a constituit locul de studiu principal al grupului de istorici din Valea Prahovei. La mina de la Lupeni, locul sîngeroasei represiuni a grevei din 1929, pionierii au depus coroane de flori la piatra comemorativă cinstind memoria celor căzuți. Cu un deosebit interes au fost primite întîlnirile dintre minerii comuniști care au luptat în ilegalitate și pionieri. Minerii au povestit pionierilor amănunte din istoria acestor greve.

În centrul Hunedoarei se înalță azi zidurile negre ale Castelului Huniazilor. În tăcerea sălilor imense ale castelului, în fața pionierilor au reînviat pagini ale trecutului.

O bogată activitate au avut și folcloriștii. Sub conducerea tovarășilor profesori, pionierii folcloriști care au vizitat Valea Prahovei au cules de la păstori legendele Vîrfului cu Dor și Peșterii Pustnicului, legende deosebit de interesante. Modele de țesături, de sculpturi în lemn, cîntece, culegeri de obiceiuri și port completează materialul cules de folcloriști din toate direcțiile. S-au făcut de asemenea desene, discuții cu pescarii, păstorii, țăranii sau alți localnici din diferite regiuni, vizite în sate (Breaza, Posada, Uricani, Sf. Gheorghe, Tulcea etc.) observîndu-se arta populară specifică din regiunile respective.

„Turiștii", în special cei din Valea Prahovei, pot fi citați ca exemplu de spirit tovărășesc. Ei au urcat pe toate vîrfurile întîlnite, cei mai experimentați ajutîndu-i pe novici. În întîlnirile sportive organizate cu localnicii, turiștii au format echipe care ne-au adus peste tot victorii.

Fototehnicienii au prins în cele peste 1000 de fotografii scenele cele mai interesante ale drumului, peisaje, acțiuni, aspecte din muncă. Ei au ajutat munca științifică, prinzînd în obiectivul aparatului animale, păsări, formațiuni geografice-geologice, țesături etc. Cei mai talentați fotografi s-au dovedit Boboc Constantin, Trifu Cornel, Georgescu Cristian și Minciu Constantin.

Unitățile de pionieri din cele trei direcții au avut o bogată viață de organizație. Pionierii au contribuit la organizarea focurilor de tabără, acțiunilor culturale, jocurilor și dansurilor desfășurate în timpul liber. Acești pionieri au constituit peste tot prețioase ajutoare ale instructorilor și cadrelor didactice. Merită să fie evidențiată în mod deosebit munca pionierilor Rachieru Argentina, Petre Elena, Botez Mihai, Tabarcea Cezar, Dascălu Elena și Butman Marian.

Acestea sînt numai unele din realizările obținute de pionierii participanți la expediție. Ar mai fi multe de spus despre clipele minunate petrecute acolo, în mijlocul naturii. Cea mai frumoasă și mai folositoare amintire o constituie însă materialele cu care s-a îmbogățit micul tezaur al cercurilor de la Palatul Pionierilor. Cunoștințele noi acumulate în vacanță, colecțiile de roci, ierbarul, calendarul naturii, povestea apelor Dunării, desenele... Ele sînt, pentru oricine vrea să le vadă, cea mai concretă dovadă a vredniciei și îndemînării pionierilor, a pasiunii lor autentice pentru activitatea științifică, a răbdării și perseverenței necesare oricărei cercetări.

SANDU RADU
membru în colectivul de conducere al Palatului Pionierilor din București

Un grup de pionieri, membri ai cercului de științe naturale, cercetează materialul cules în urma expediției științifice organizate în Delta Dunării

Măsuri pentru buna aprovizionare a populației

Pentru buna aprovizionare a populației cu mărfurile alimentare de bază, Ministerul Comerțului Interior a stabilit la începutul anului un sortiment minimal obligatoriu pentru magazinele de băcănie și pentru magazinele alimentare generale.

În urma acestei măsuri, unitățile alimentare ale comerțului de stat au fost aprovizionate din abundență cu mărfurile prevăzute în acest sortiment înlesnind astfel aprovizionarea populației în permanență cu produsele alimentare de bază.

Bazîndu-se pe experiența acumulată, Ministerul Comerțului Interior a luat măsuri pentru extinderea aplicării sortimentului minimal și în alte unități comerciale.

Începînd din luna octombrie, în magazinele de confecții, în cele care desfac articole de uz casnic, în parfumerii se va introduce sortimentul minimal obligatoriu.

Mărfurile cuprinse în acest sortiment minimal se vor găsi în permanență și în mod obligatoriu în magazinele respective.

Consumatorii se vor putea aproviziona cu produsele industriale cele mai necesare iar prin consultarea listelor cu mărfurile prevăzute în sortimentul minimal obligatoriu, care vor fi afișate în magazine în scopul informării consumatorilor, pot controla respectarea sortimentului minimal și sesiza deficiențele constatate în aprovizionări.

Un record important în industria petroliferă

Recordul stabilit la noi în țară de tehnica capitalistă în domeniul forajului sondelor la mari adîncimi a fost depășit. În prezent, la sonda de exploatare nr. 4 s-a atins o adîncime de 3573 m. Forajul continuă spre 4000 m.

Acest record, care încă de pe acum îl depășește pe cel vechi cu 189 m., a fost realizat prin folosirea utilajelor de fabricație romînească. El constituie o dovadă grăitoare a dezvoltării industriei noastre constructoare de utilaj petrolifer, industrie creată în anii de democrație populară.

Termocentrala „Gh. Gheorghiu-Dej"-Doicești fruntașă pe ramură

Apreciind succesele obținute în producție în primul semestru al anului de către colectivul termocentralei „Gh. Gheorghiu-Dej" Doicești, Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice și C.C. al Sindicatului muncitorilor din ramura energiei electrice și industriei electrotehnice i-au acordat Steagul roșu de producție de întreprindere fruntașă pe ramura energiei electrice.

În primele șase luni muncitorii termocentralei au realizat planul de producție în proporție de 119,3 la sută, iar productivitatea muncii a crescut cu 19 la sută față de plan. În același timp, consumul de combustibil pe kwh produs a fost micșorat cu 1,7 la sută. Comparativ cu perioada corespunzătoare a anului trecut, colectivul de aici a produs cu 36 la sută mai multă energie electrică.

Prietenii

Pîrja Viorel, cel care mi-a povestit toate acestea, să tot aibă douăzeci de ani. E un miner mai mult scund decît înalt, cu o față lunguiață, părînd rotundă la prima vedere din pricina pometilor puternici ai obrajilor, care-i dau un aer de bărbăție și stăpînire de sine. Vorba îi este molcomă, de ardelean din părțile Clujului și cînd o rostește te privește deschis, cu niște ochi limpezi, care parcă toată vremea se scaldă în sclipiri de zîmbet și încredere. L-am întîlnit la sediul U.T.M. al minei Petrila, sfătuindu-se cu Gicu Enache, secretarul comitetului U.T.M. al minei.

— No, ce-i? — m-a întrebat c-o ridicare a sprîncenii secretarul, în vreme ce ușa se închidea după Pîrja.

— Uite, așa și pe dincolo... și pe scurt i-am spus de ce am venit: că aș vrea să

stau de vorbă cu un tînăr așa și așa, dacă se poate mai neobișnuit, miner de frunte...

La spusele mele, secretarul mă privi cu un fel de șiretenie și mă asaltă cu un torent de vorbe:

— Ee... toți vreți așa „oameni neobișnuiți, fapte grozave, mineri de frunte!..." E cam greu să-ți servesc așa ceva. La noi oamenii toți sînt obișnuiți, iar faptele lor li-s pe măsură, așa cum li se cade minerilor. Ce mai...

— Dar, Haidu, Mihai Ștefan?... am încercat eu.

— Eee, cu ei e altceva! Nu trebuie uitat că nu de multă vreme și ei au fost învățăcei, ca Pîrja ăsta... Crezi că Pîrja nu poate ajunge ca ei?!... Uite, eu chiar ți-aș recomanda să stai de vorbă cu Pîrja... Mergi fuga după el și-l ajunge. Stă la căminul tinerilor mineri. N-o fi el chiar așa neobișnuit, că mulți îs ca el la noi, dar...

Nu știu ce-o fi vrut să sublinieze secretarul prin acest „dar". N-am mai încercat să aflu și, mulțumindu-i, am pășit să-l ajung din urmă pe Pîrja. L-am prins încă în incinta minei, în sala de apel. Stătea pe-ndelete la sfat cu cîțiva ortaci, îmbrăcați în haine de șut, care se pregăteau să intre în mină.

— Mi-i greu să văd cam ce-aș putea să-ți spun despre mine — începu Pîrja. Mă aseamăn atît de mult cu alții... Dar... stai! Stai că am găsit despre ce să-ți povestesc! Știi... eu de cînd am venit în Valea Jiului, prin 53, mi-am făcut mulți prieteni aici. Minerii îs oameni prietenoși, deși par aspri la prima vedere, dar ca să-i poți avea apropiați trebuie să le cîștigi încrederea, să fii întîi și întîi om.

Acum n-o să-ți fac un călindar din cîți prieteni am. O să-ți vorbesc de unul doar, poate de cel mai bun pe care-l am și pe care era cît p-aci să-l pierd pentru totdeauna. Pare-mi-se că nu ți-am spus: pe prietenul ăsta al meu îl cheamă Bratu. Bratu Gheorghe.

O clipă rămase cu ochii duși undeva departe, spre o zi doar de el știută. Apoi își reveni:

— Știi că s-a întîmplat ca să nimerim deodată la Petrila, amîndoi cu gîndul de a deveni mineri. Venisem pentru școala de mineri tip S.F.U.. El tocmai de la Onești, de prin părțile Moldovei, eu din inima Ardealului. Nu văd bine cum de ne-am apropiat unul de altul. Poate pentru că amîndoi n-aveam decît abia 18 ani împliniți, poate pentru că ne-am nimerit alături într-o bancă la școală și-n abataj am lucrat în aceeași brigadă sau poate pentru că amîndoi îndrăgeam hoinăreala în zilele libere pe dealurile împădurite din împrejurimile Petrilei, ori să ne petrecem serile la clubul căminului — să jucăm șah, să ascultăm muzică — sau, însfîrșit, poate chiar din pricină că deopotrivă ne plăcea să jucăm fetele la joile de tineret. Cine știe...

Eh! Dar prieteniei cîte nu-i trebuie ca să fie adevărată. Și cum e vorba, doar la nevoie, la necazuri ea se cunoaște... Așa și cu noi!...

Am dus-o ca prieteni buni pînă prin iarna asta, cam pe la începutul lui ianuarie. Atunci venise la noi în cămin unul Panduru Ion, un om cu apucături de huligan, bețiv și chiulangiu, care fusese odată însurat și și-a lăsat nevasta.

Taman atunci se nimerise ca Bratu să fie mutat la altă brigadă, la sectorul 11, la betonări. Eu rămăsesem tot la cărbune, în brigada lui Nicodim. Pînă aici nimic deosebit. Faptul că el lucra într-o parte și eu în alta nu putea să clintească prietenia noastră. Și totuși de la o vreme observ că el începe să mă cam ocolească, să dispară pe înserate și să vină tîrziu la cămin...

La început n-am prea dat atenție acestui lucru. Mofturi — mi-am zis — și-o fi găsit și el vreo mîndruță... Dar Ghiță începu să mă ocolească tot mai des. În cîte o seară venea acasă duhnind a rachiu. Se arunca în pat așa cum se afla îmbrăcat, cu încălțările în picioare fără să-i pese de dojenile mele. Eram din ce în ce mai nedumerit pînă cînd într-o zi văzîndu-l cum intra într-o circiumă cu Panduru m-am lămurit.

Nu știu cum s-a făcut că în ziua aceea lui Bratu îi sosise și o scrisoare de la Onești. I-am cerut să mi-o citească și mie. A făcut-o în silă, plictisit.

Îi scria tatăl său, care-i președinte al gospodăriei colective de la ei din sat. Îi scria cu dragoste și mîndrie bătrînească, cu bucurie, despre succesele lor, despre planurile pentru primăvară, iar la sfîrșit îi cerea fiului să se poarte și el cu cinste pe unde umblă și să devină un miner de nădejde care să-i bucure bătrînețile.

Cu cinste? Să se poarte cu cinste?

— Auzi ce te sfătuiește taică-tău? — îl întreb

— E... fleacuri! — păru că zice, după mutra care o făcu la auzul vorbelor mele. Apoi cu glas tare:

— Ia nu te mai amesteca. Ce te-nteresează ce fac? Nu-mi ești dădacă!

— Dădacă?!... făcui luat prin surprindere. Dădacă nu ți-s, dar prieten da și n-aș vrea să nu-ți mai fiu... Văzîndu-l că se tulbură m-am apropiat de el. Ascultă-mă! Ce-ai găsit bun la Panduru de te-ai înhăitat cu el?

A sărit ca ars:

— Asta-i treaba mea! Și dacă zici că-mi ești prieten, termină cu ocara asta!

L-am lăsat în pace. Și rău am făcut, că de a doua zi n-am mai putut sta omenește de vorbă cu el. Începuse să facă tot felul de pozne în tovărășia lui Panduru și ajunse pînă acolo încît lipsi cîteva zile de la șut. Poate nici n-aș fi aflat de asta dacă după trei zile nu m-ar fi oprit responsabilul lui de brigadă:

— Auzi, Viorele, ești prieten cu Bratu, nu-i așa?

— Da! i-am răspuns.

— Atunci, spune-mi ce i s-a întîmplat de nu se mai ține de treabă? N-a mai venit de trei zile la șut.

— Cum?...

De acum mă hotărîsem. Trebuie să stau de vorbă serios cu el, cît mai aspru. Ori, ori!...

Asta era într-o sîmbătă. La cămin încă nu venise. Credeam că nici nu mai vine în seara aceea. Mă culcasem, cînd deodată aud urlete în curte și un zăngănit de geamuri. Ce se întîmplase? Bratu cu Panduru, beți, spărseseră un geam. Mi-am adus aminte de hotărîrea luată. Am fugit jos, l-am luat de mînă și chinuindu-mă cu el, l-am adus în camera mea. Începui să-l scutur:

— Ce-ai făcut Ghiță? Parcă ai fi în codru! Mai mare rușinea!... Miner ești tu? Utemist ești tu? Mîine ai să dai seama în fața tovarășilor tăi.

Se părea că înțelege ceva, dar asta îi trecu ca o scînteiere fugară prin ochi și apoi se zburli:

— Ce te-nteresează pe tine? Zici că-mi ești prieten? Atunci ce te bagi? De așa prieten n-am nevoie! Tu, în loc să mă aperi, zici că să dau seama în fața nu știu cui. Nu mă interesează, fac ce vreau! Asta-i!

L-am lăsat să se opăcească.

A doua zi am și ținut adunare generală U.T.M. Toți s-au ridicat împotriva lui, mai ales pentru faptul că a lipsit de la șut. Apoi bețiile, dezordinea de care a dat dovadă, faptul că alt tovarăș mai bun ca Panduru, „sfătuitor", cum îl numea el, n-a găsit. Toate, toate i le-am arătat, fără crutare tăind pînă la rădăcini buba de care se molipsise de la Panduru. M-am ridicat și i-am arătat și eu ce trebuia...

Ședința aceea l-a zguduit, l-a ajutat să se transforme.

— Ședința asta n-am s-o uit niciodată. Mi-a deschis ochii în așa fel de parcă pînă atunci aș fi fost orb — mi-a spus el după aceea.

Imediat după ședință l-am luat deoparte și i-am propus să ne petrecem împreună după-amiaza. A primit cu atîta bucurie! Nici nu se aștepta la gestul acesta din partea mea. Credea că-s supărat pe el.

Prin oraș l-am întîlnit pe Panduru beat. Cînd l-a zărit, Bratu s-a învinețit tot. Mi-a cuprins mîna și mi-a strîns-o de mi-a învinețit-o. Abia după ce a trecut, mi-a spus că de mai stătea o clipă Panduru în fața noastră, s-ar fi repezit la el.

— Mai bine că n-ai făcut-o! i-am spus.

Prietenul meu se schimbase. Începurăm să ne petrecem timpul liber iar împreună. Prinserăm un obicei nou, începurăm să citim cărți împrumutate de la bibliotecă. Totuși, nu mai era între noi înțelegerea aceea de mai de mult. Ceva ne lipsea...

Cam pe la începutul lui februarie se zvonea că se face un abataj al tineretului și prima brigadă care o să lucreze în noua fîșie de cărbune va fi brigada noastră. Nu era numai un zvon. Așa se și întîmplă. Atunci Bratu care lucra tot la betonări m-a rugat într-o zi:

— Viorele, știi ce?... Vorbește cu brigadierul vostru... Aș vrea să lucrez și eu la voi în brigadă...

L-am privit cu bucurie, dar fără a i-o arăta:

— Să vedem... dacă ai să te ții de treabă, o să te primim. De ce nu? Dar făgăduiești că ai să te ții de treabă?

— Făgăduiesc!

— Atunci îi fain!

Prin asta s-a făcut întregirea împăcării noastre. Am înțeles că asta ne lipsea ca ea să devină deplină. Consolidarea ei prin muncă.

L-am primit în brigadă și s-a văzut că n-am greșit! A început să-și arate din plin destoinicia. Zilnic da depășiri între 40-50 la sută... A muncit cu atîta rîvnă, încît a fost distins cu insigna de miner fruntaș. Dar nu s-a oprit aici. Victoriile în muncă au continuat. Dovedește și cartea sa de salarizare care pînă acum a ajuns să nu mai înscrie sume sub 2 000 lei. Și cînd banii știi să-i și cheltuiești cu folos e și mai bine...

Cînd Pîrja își termină spusele se făcuse destul de tîrziu. În dormitorul lui din căminul tinerilor mineri unde m-a poftit să-l ascult, începea să se întunece...

IRIMIE STRAUȚ

O nouă realizare la uzinele „Steagul Roșu"

De curînd, la uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin a fost dată în exploatare prima centrală de înaltă frecvență de călire a arborilor pentru motor. Cu această mașină se pot căli în 8 ore 65—70 de arbori față de 6—8 arbori cîți se căleau înainte prin încălzirea lor în cuptoare; de asemenea, prețul de cost va fi redus de 8-10 ori.

La executarea acestei centrale după documentația sovietică a contribuit un colectiv de muncitori și tehnicieni condus de inginerul C. Pităroiu. Peste cîtva timp, noua centrală de înaltă frecvență va face posibilă punerea în funcție a unor noi mașini care vor fi folosite la tratarea a încă 26 repere ale autocamionului.

INFORMAȚII

● Joi dimineața au părăsit Capitala întorcîndu-se în patrie ziariștii iugoslavi Ivan Sinkovec și Zoran Iovanovici care au vizitat țara noastră la invitația Direcției Presei din Ministerul Afacerilor Externe.

La plecare, oaspeții iugoslavi au fost salutați de reprezentanți ai Direcției Presei din Ministerul Afacerilor Externe și ai ziarelor din Capitală.

Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei R.P.F. Iugoslavia.

● Miercuri după amiază a sosit în Capitală la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea o delegație de clerici din Marea Britanie, compusă din reverendul dr. Thomas Bryn, vicepreședinte al Asociației de prietenie Anglia-Romînia și preotul T. Allan Davies.

Oaspeții vor vizita țara și vor avea întrevederi cu reprezentanți ai clerului.

La sosirea pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost salutați de reprezentanți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și ai Ministerului Cultelor.

● Joi dimineața a părăsit Capitala, plecînd în Iugoslavia, acad. Emil Petrovici și Gh. Bolocan, cercetător principal al Institutului de lingvistică al Academiei R.P.R., care vor participa la Congresul de slavistică ce are loc zilele acestea la Belgrad.

(Agerpres)

Sosirea la Moscova a președintelui Republicii Finlandeze

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La invitația Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., la 15 septembrie a sosit la Moscova președintele Republicii Finlandeze, I. K. Paasikivi.

Președintele este însoțit de U. Kekkonen, primul ministru al Finlandei, E. Skog, ministrul Apărării, R. Svento, fost ministru al Afacerilor Externe, precum și de alte persoane.

Pe aeroportul pavoazat cu drapele de stat ale Finlandei și Uniunii Sovietice, președintele Paasikivi a fost întîmpinat de K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; V. M. Molotov, M. A. Suslov; miniștri ai U.R.S.S.; funcționari superiori ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

★

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: I. K. Paasikivi, președintele Republicii Finlandeze, care a sosit la 15 septembrie la Moscova, a făcut următoarea declarație pe aerodromul din Moscova:

„Sosind împreună cu persoanele care m-au însoțit în capitala Uniunii Sovietice, am onoarea, în numele poporului finlandez și al guvernului său, să salut din toată inima guvernul Uniunii Sovietice și toate popoarele marelui vostru stat. În același timp îngăduiți-mi să vă mulțumesc dvs. domnule președinte și Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. pentru amabila dvs. invitație de a vizita Uniunea Sovietică.

Poporul finlandez apreciază această vizită a noastră drept o nouă dovadă a prieteniei, încrederii și respectului reciproc care s-au stabilit între țările noastre.

Adesea în trecut am avut prilejul să vin la Moscova pentru a îndeplini în numele țării mele sarcinile ce mi-au fost încredințate. Aceste călătorii au avut loc în condiții grele. În prezent constat cu multă satisfacție că această călătorie a mea la Moscova are loc într-o atmosferă de prietenie și bună vecinătate. Sper că vizita noastră va servi la consolidarea continuă a relațiilor de prietenie dintre țările noastre.

Urez popoarelor Uniunii Sovietice succes în activitatea lor constructivă pașnică. Urez de asemenea succes guvernului sovietic în năzuința lui spre slăbirea încordării internaționale și crearea premizelor pentru consolidarea păcii".

★

La 15 septembrie, K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., l-a primit pe domnul I. K. Paasikivi, președintele Republicii Finlandeze, care a sosit la Moscova. Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

Lucrările Subcomitetului Comisiei O N U. pentru dezarmare

NEW YORK 15 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din 13 septembrie a Subcomitetului O.N.U. pentru dezarmare, A. A. Sobolev, reprezentantul Uniunii Sovietice, a arătat că declarația făcută de H. Stassen, reprezentantul S.U.A. în aceeași ședință a Subcomitetului merită să fie studiată cu atenție. Reamintind că delegația sovietică examinează cu cea mai mare atenție propunerea președintelui Eisenhower, reprezentantul sovietic a subliniat că studierea ei dă naștere la o seamă de probleme. Una din aceste probleme constă în următoarele: Prevede oare propunerea președintelui Eisenhower că fotografierile din avion se referă numai la teritoriile S.U.A. și U.R.S.S., sau se are în vedere ca acest gen de control să fie extins și asupra celorlalte state semnatare ale convenției privitoare la dezarmare.

A. A. Sobolev a arătat că după părerea delegației sovietice nu există divergențe în problema instituirii unui control efectiv atît asupra reducerii armamentelor clasice și forțelor armate cît și îndeosebi asupra interzicerii armei atomice.

„Delegația sovietică, a declarat A. A. Sobolev, consideră că este necesară căutarea de noi puncte de contact între pozițiile asupra problemei controlului privindu-l în strînsă legătură cu măsurile pentru reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice, precum și cu măsurile pentru stabilirea încrederii în relațiile dintre state".

Reprezentantul U.R.S.S. a subliniat că, arătînd consecințele la care poate duce folosirea armelor atomică și cu hidrogen, reprezentantul francez nu cere și interzicerea lor. „Guvernul sovietic, a spus A. A. Sobolev, consideră că armele atomică și cu hidrogen trebuie să fie interzise și depune toate eforturile pentru realizarea unui acord în această problemă".

In legătură cu problema capturării petrolierului sovietic „Tuapse"

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite comunicatul agenției TASS „În legătură cu problema capturării petrolierului sovietic „Tuapse".

După cum s-a mai anunțat în presă, la 23 iunie 1954, petrolierul sovietic „Tuapse", care se îndrepta spre Republica Populară Chineză cu o încărcătură de petrol, a fost capturat ilegal de vase de război la sud de insula Taivan în largul mării, în apele controlate de forțele maritime militare ale S.U.A. și sub amenințarea armelor a fost escortat în portul Gaosiun din Taivan. Membrii echipajului petrolierului „Tuapse" au fost internați într-un lagăr de concentrare de pe insula Taivan, unde au fost supuși violenței și batjocoriți. Cu ajutorul torturilor și șantajului, gomindaniștii au încercat să-l determine pe marinarii sovietici să nu se mai întoarcă în patrie.

Guvernul U.R.S.S. a luat măsurile cuvenite pentru punerea în libertate a marinarilor sovietici.

Cu începere de la 24 iunie 1954, guvernul sovietic s-a adresat în repetate rînduri guvernului S.U.A. cerînd să se ia măsuri pentru eliberarea petrolierului „Tuapse" și a echipajului său. Problema punerii în libertate a petrolierului „Tuapse" și a echipajului său a fost atinsă de asemenea în cadrul întîlnirilor dintre conducători ai U.R.S.S. și S.U.A.

La 24 august 1954, Comitetul executiv al Uniunii Societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie din U.R.S.S. a adresat Societății suedeze de Cruce Roșie o telegramă, în care cerea sprijin în asigurarea securității și în punerea în libertate a echipajului petrolierului „Tuapse". Ciankaișiștii nu au permis reprezentantului Societății suedeze să se întîlnească cu marinarii sovietici.

La 23 septembrie 1954, guvernul sovietic s-a adresat guvernului francez solicitîndu-i să ia asupra sa grija pentru soarta membrilor echipajului petrolierului sovietic „Tuapse" și de a acorda sprijin în ceea ce privește punerea în libertate cît mai grabnică și reîntoarcerea în patrie a petrolierului împreună cu echipajul său. Din însărcinarea guvernului francez, reprezentantul Franței la Taipe a făcut un demers în acest sens pe lîngă ciankaișiști și a vizitat pe marinarii sovietici. Prin intermediul lui, marinarilor sovietici li s-au transmis bani, colete cu alimente, ziare și reviste trimise de către guvernul U.R.S.S.

În iulie 1955, 29 de membri ai echipajului petrolierului „Tuapse" au fost puși în libertate. La cererea guvernului sovietic, autoritățile franceze au luat măsuri pentru a asigura securitatea membrilor echipajului petrolierului „Tuapse" la plecarea din Taivan și în drumul pînă la Hongkong. La Hongkong, marinarii sovietici au fost întîmpinați de reprezentanții consulatului U.R.S.S. la Canton.

O parte din membrii echipajului petrolierului „Tuapse" (20 de persoane) mai sînt încă reținute cu forța în insula Taivan. În legătură cu aceasta, la 8 august 1955, ambasada U.R.S.S. la Washington a transmis Departamentului de stat al S.U.A. o notă memorială, în care se declara că guvernul sovietic este îngrijorat de faptul că mai sînt reținuți 20 de membri ai echipajului petrolierului „Tuapse" și petrolierul însuși și se așteaptă ca guvernul S.U.A. să ia măsurile necesare pentru punerea în libertate a marinarilor sovietici și a petrolierului. Totodată, guvernul sovietic a adresat guvernului Franței rugămintea de a depune și de acum înainte eforturi îndreptate spre eliberarea membrilor echipajului de pe „Tuapse" și a petrolierului, reținuți în Taivan.

Oamenii sovietici așteaptă ca toți marinarii sovietici reținuți în Taivan să fie puși în libertate, iar petrolierul „Tuapse" să fie restituit flotei sovietice a Mării Negre.

Scrisoarea unui grup de marinari de pe petrolierul sovietic „Tuapse", publicată la 15 septembrie în ziarul „Pravda"

Către redacția ziarului „Pravda".

Noi, marinarii sovietici eliberați din prizonieratul în insula Taivan, datorită eforturilor depuse de guvernul nostru sovietic, acum, la cîteva săptămîni de odihnă după acele zguduiri și grozăvii pe care le-am trăit în prizonierat, considerăm drept o datorie a noastră să arătăm oamenilor sovietici condițiile în care a fost capturat petrolierul „Tuapse" și cum ne-au tratat autoritățile ciankaișiste de pe insula Taivan.

La 23 iunie 1954, petrolierul nostru „Tuapse", care se îndrepta cu o încărcătură pașnică din Constanța spre Republica Populară Chineză, a fost întîmpinat în largul mării, la 125 de mile sud de insula Taivan, de către două vase militare: distrugătorul nr. 12 și corveta nr. 21 de tip american. Distrugătorul a cerut să se comunice denumirea vasului, itinerariul și apartenența națională. După ce căpitanul a răspuns la toate aceste întrebări, ni s-a ordonat sub amenințarea de a deschide focul să oprim imediat vasul.

Cu toții am înțeles că asemenea acțiuni și amenințarea cu arme în timp de pace constituie o încălcare flagrantă a normelor elementare ale dreptului internațional. Căpitanul petrolierului a protestat energic împotriva acestui act de violență față de un vas comercial în largul mării.

Ca răspuns la aceasta, ciankaișiștii de pe unul din vasele de război au tras cîteva salve în direcția petrolierului sovietic. În același timp un al doilea vas militar s-a apropiat de „Tuapse", spre babord, îndreptîndu-și tunurile spre petrolier. S-au tras din nou cîteva salve din tunuri de calibru mic în direcția petrolierului. De pe vasul de război s-a lansat somația ca căpitanul să vină pe bordul distrugătorului, amenințînd totodată că dacă această dispoziție nu va fi îndeplinită, petrolierul este expus să fie scufundat.

Nevoit să se supună forței armate, căpitanul a oprit vasul și a delegat pe unul din secunzii săi să se ducă pe bordul distrugătorului pentru a duce tratative. Ciankaișiștii l-au capturat pe căpitanul secund, l-au legat și au început să-și bată joc de el. Pe bordul petrolierului sovietic s-a suit un grup înarmat compus din 45 de oameni. Împotriva noastră au fost îndreptate baionete și puști automate, am fost amenințați cu grenade. Curînd după aceea, de la tribord s-a suit pe petrolier un alt grup alcătuit din 40 de oameni. Membrii echipajului au fost bătuți cu patul armei și adunați în colțul roșu al vasului. De petrolier s-au apropiat 5-6 avioane. Pirații ciankaișiști au pus stăpînire în întregime pe petrolier și l-au dus spre portul Gaosiun din insula Taivan. Aici petrolierul a fost descărcat, iar echipajul, care a declarat greva foamei în semn de protest împotriva reținerii forțate, a fost debarcat pe țărm făcîndu-se uz de forța armată, a fost împărțit în grupuri și internat în lagăre de concentrare.

Am fost tratați nu ca marinari reținuți ai flotei comerciale sovietice, ci ca prizonieri. După cum am aflat ulterior, ciankaișiștii declaraseră populației locale că am fi aviatori ruși, veniți pe bordul unor avioane pentru a bombarda insula Taivan, și că avioanele ar fi fost doborîte de ciankaișiști în cursul unor „operații militare".

Din primele zile ale șederii noastre în Taivan, am fost supuși unui tratament inuman, la umilințe, am fost înfometați. Recurgînd la torturi rafinate și batjocoriri, provocări și mituire, ciankaișiștii s-au străduit să frîngă voința oamenilor sovietici. Ei au căutat în fel și chip să obțină ca noi să ne trădăm patria. Mai mulți membri ai echipajului: căpitanul, secundul și alții s-au aflat timp îndelungat în detențiune celulară. Ceilalți membri ai echipajului au fost împărțiți în cîteva grupe. Adeseori, am fost interogați, unul cîte unul. Fiecăruia din noi i s-a cerut să completeze fel de fel de formulare, să semneze declarații cu privire la așa-numita „alegere a libertății", cu alte cuvinte ni s-a cerut să renunțăm la înapoierea în patrie, să rămînem în Taivan sau să plecăm în S.U.A. făgăduindu-ni-se totodată bani, vile, automobile, vin și femei. În cursul interogatoriilor, fiecărui membru al echipajului i se spunea că numai el ar fi rămas în Taivan, că toți membrii echipajului de mult ar fi „ales libertatea" și ar fi plecat în America, iar cît privește pe căpitanul petrolierului „Tuapse", el s-ar fi căsătorit acolo cu o americană.

Firește, nu puteam să dăm crezare acestor calomnii murdare la adresa unor oameni sovietici și ne-am exprimat indignarea față de aceste propuneri atît de mîrșave. Ca răspuns la protestele noastre, ciankaișiștii ne-au supus la diferite torturi și batjocoriri. Astfel, doi membri ai echipajului au fost purtați prin oraș complect dezbrăcați, iar unul din tovarășii noștri a fost ținut în această stare timp de 72 de zile; Voronov, un membru al echipajului, a fost torturat cu ajutorul curentului electric.

Ne vine greu, și este dureros, să ne amintim despre toate violențele și batjocoririle la care ne-au supus fiarele ciankaișiste. Ar trebui să vorbim foarte mult despre metodele cu ajutorul cărora ele s-au străduit să ne impună „alegerea libertății" și „azilul politic". Rezultatele tuturor acestor torturi s-au făcut simțite. Înainte de a părăsi U.R.S.S., toți membrii echipajului fuseseră supuși unui examen medical. Starea sănătății tuturor membrilor era bună. Printre noi nu exista nici un bolnav sau om cu sănătatea șubredă. Dar ne-am înapoiat cu toții cu sănătatea zdruncinată.

Cu ajutorul unor interpuși — provocatori, agenții serviciului de spionaj ciankaișist au căutat intens să ne sugereze ideea că Uniunea Sovietică ar fi renunțat la noi. Moralul și voința noastră au fost însă tot timpul susținute de gîndul la patria sovietică. Eram convinși că guvernul sovietic nu ne va părăsi în nenorocire și va găsi căile pentru eliberarea noastră din captivitate. Această convingere s-a întărit în mod deosebit atunci cînd locurile unde eram deținuți au fost vizitate de însărcinatul cu afaceri al Franței în Taivan. De la el am aflat că guvernul sovietic a adresat guvernului Franței rugămintea de a-și asuma grija pentru soarta noastră și de a-și da concursul la punerea noastră în libertate. Guvernul sovietic ne-a trimis bani, colete cu alimente, literatură sovietică.

Ne exprimăm recunoștința fierbinte față de scumpul nostru guvern sovietic pentru faptul că ne aflăm din nou pe pămîntul natal, în sînul marii noastre familii a oamenilor sovietici. Sîntem de asemenea recunoscători reprezentanților autorităților franceze care au contribuit la punerea noastră în libertate, precum și Societății suedeze de Cruce Roșie și opiniei publice din toate țările care a luat atitudine împotriva batjocurei la care am fost supuși noi și marinari din alte țări care au nimerit în camerele de tortură din Taivan.

Sîntem mișcați de căldura cu care ne-au întîmpinat capitala patriei noastre, pămîntul natal și orașul nostru natal Odesa.

Înapoiați în patrie, nu putem însă uita că 20 de tovarăși ai noștri mai sînt încă reținuți cu forța în Taivan. Ciankaișiștii continuă să-i rețină sub pretextul provocator că ei ar avea „intenția de a cere acolo azil politic". Or, înainte de trimiterea grupului nostru, nici unuia din noi nu i s-a dat posibilitatea de a se întîlni cu ceilalți membri ai echipajului. Ciankaișiștii s-au temut de adevărul care constă în aceea că toți marinarii sovietici care sînt reținuți pînă în prezent în Taivan doresc să se înapoieze în patria lor.

Toți marinarii sovietici reținuți în Taivan trebuie să fie eliberați. Petrolierul nostru „Tuapse" trebuie să fie de asemenea reîncadrat în flota comercială sovietică.

Din însărcinarea grupului de membri ai echipajului petrolierului „Tuapse" înapoiați în Uniunea Sovietică, scrisoarea este semnată de: V. Kalinin, căpitanul petrolierului „Tuapse", D. Kuznețov, prim căpitan secund, A. Bespalov, mecanic șef, M. Zakurdaev, electromecanic, N. Voronov, motorist. I. Pavlenko, matroz, O. Panova, bufetieră, M. Boltunov, radiotelegrafist.

Scurte știri

● După cum anunță agenția France Presse, la 15 septembrie cancelarul Adenauer a primit pe liderii fracțiunilor politice din parlamentul vest-german pentru a-i pune în curent cu rezultatele vizitei sale la Moscova. Se anunță că la 22 septembrie vor avea loc în Bundestag dezbateri de politică externă pe baza unei declarații guvernamentale expunînd rezultatele tratativelor de la Moscova.

● La 12 septembrie a.c., membri ai delegației romîne la cel de-al 10-lea Congres internațional al istoricilor care are loc la Roma, au sosit la Palermo pentru a vizita mormîntul lui Nicolae Bălcescu.

● După ședința din 14 septembrie a Consiliului de Miniștri al Greciei, în cercurile politice din Atena s-a aflat că guvernul grec a hotărît să facă demersuri pe lîngă ambasada S.U.A. la Atena și pe lîngă guvernul S.U.A. la Washington în legătură cu faptul că autoritățile americane au păstrat o atitudine de „neutralitate" în conflictul greco-turc referitor la Cipru.

● La 14 septembrie, la Casa corpului didactic din Moscova a avut loc o întîlnire prietenească între membrii delegației lucrătorilor din învățămînt din Iugoslavia și reprezentanți ai cadrelor didactice din capitala sovietică.

Un tineret liber, entuziast

De la constituirea Republicii Democrate Germane, primul stat al muncitorilor și țăranilor din istoria poporului german, tineretul din partea de răsărit a Germaniei are toate posibilitățile de a-și dezvolta capacitățile și talentele sale. Tineretul participă cu entuziasm la construirea unei vieți noi.

Mii de tineri, din toate colțurile R.D. Germane, participă la construirea „Centralei electrice a tineretului de la Trattendorf (fotografia 1). Numeroase brigăzi de tineri (printre care și cea din fotografia a II-a) lucrează cu elan la această mare construcție socialistă.

Sub lozinca „Tineretul la țară", mii de tineri din fabrici și uzine se îndreaptă către sate, pentru a sprijini dezvoltarea agriculturii R. D. Germane. Peter Völkel este unul dintre cei 5 ajustori-mecanici, veniți de la Combinatul din Rostock, la S.M.T. „Karl Marx" din Klein Kussewitz (fotografia a III-a).

Telegrama adresată de K. Adenauer lui N. A. Bulganin

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite următoarea telegramă adresată de cancelarul K. Adenauer lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.:

„Întorcîndu-mă de la Moscova, simt nevoia să vă mulțumesc încă odată pentru primirea atentă și cordială pe care dvs. și guvernul sovietic ați făcut-o delegației germane și mie personal în cursul șederii noastre în U.R.S.S. Sînt convins că rezultatul muncii noastre va aduce un prețios serviciu cauzei păcii în întreaga lume.

Al dvs. devotat
ADENAUER"

Răsunetul internațional al tratativelor de la Moscova

COMENTARIILE PRESEI VEST-GERMANE

BERLIN 15 (Agerpres). — Ziarele vest-germane din 14 septembrie acordă o mare atenție încheierii tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale Republicii Federale Germane și Uniunii Sovietice.

Ziarele comentează cu rezervă tratativele. Unele dintre ziare se limitează la redarea știrilor cu privire la desfășurarea și rezultatele tratativelor.

Ziarul „Die Zeit" aprobă călătoria cancelarului federal Adenauer la Moscova și tratativele care au avut loc, „deoarece cele două popoare sînt vecine" și de relațiile lor reciproce depind multe. Pînă în prezent ele n-au avut între ele nici un fel de relații și nici nu cunoșteau nimic unul despre altul. Acum situația s-a schimbat. Apare un tablou veridic, văzut cu ochii proprii".

„TRIUMFUL POLITICII TRATATIVELOR"

BERLIN 15 (Agerpres).

Într-o știre din Moscova ziarul „Neues Deutschland" subliniază că tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și Republicii Federale Germane au avut rezultate pozitive marcînd o victorie a politicii de înțelegere asupra politicii „de pe poziții de forță". Tratativele de la Moscova, scrie ziarul, s-au încheiat cu un mare succes al politicii sovietice.

Ziarul „National-Zeitung" comentînd tratativele de la Moscova scrie:

Politica sovietică în problema germană este dusă deschis și consecvent. Tratativele de la Moscova au arătat mai clar decît în trecut și opiniei publice vest-germane că calea spre unitatea Germaniei în urma ratificării acordurilor de la Paris trece prin slăbirea încordării, prin asigurarea securității europene.

„UN ACORD NEAȘTEPTAT"

NEW YORK 15 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele din New York acordă o deosebită atenție știrilor primite din Moscova cu privire la stabilirea relațiilor diplomatice între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Sub uriașul titlu „Bonn și Rusia au ajuns la un acord cu privire la relații diplomatice", ziarul „New York Herald Tribune" publică în prima pagină informații transmise de Margaret Higgins, corespondenta sa din Moscova, precum și informații transmise de corespondentul său din Washington.

Ziarul „Daily News" denumește acordul obținut la Moscova ca „neașteptat".

După cum declară Smidt, corespondentul din Washington al ziarului „New York Times", îndelungata corespondență diplomatică dintre Washington și Bonn permitea să „se presupună că germanii vor consimți numai la stabilirea unui „contact" diplomatic sau a unei alte forme intermediare de relații diplomatice cu Moscova".

„TRATATIVE CE TREBUE SALUTATE"

LONDRA 15 (Agerpres). — Comentînd știrea că Republica Federală Germană și Uniunea Sovietică vor stabili relații diplomatice, reprezentantul Ministerului englez al Afacerilor Externe a declarat:

„Faptul că la Moscova a fost realizat un acord este considerat de bun augur pentru conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, care va începe la Geneva la 27 octombrie".

O serie de ziare consacră acestui subiect articole de fond. Ziarul „Birmingham Post", într-un articol redacțional, scrie: „În urma tratativelor de la Moscova, după cum se vede, au fost obținute rezultate pozitive și întrucît acest lucru duce la slăbirea încordării, acordul trebuie salutat..."

„UN NOU PAS SPRE PACE"

PARIS 15 (Agerpres). — Încheierea cu succes a tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Federale Germane se află în centrul atenției ziarelor pariziene.

Ziarul „Combat" scrie că stabilirea de relații diplomatice între U.R.S.S. și R.F.G. constituie „un succes al delegației sovietice, a cărei sarcină principală a fost îndeplinită".

Comentariile unor ziare burgheze, de exemplu „Figaro", exprimă derută, deoarece astăzi ele sînt nevoite să scrie despre succesul tratativelor, în timp ce încă ieri ele preziceau eșecul lor.

Ziarul „L'Aurore" declară astăzi cu nedumerire că „acordul cu privire la stabilirea de relații diplomatice... depășește cadrul acordului realizat între cancelar și secretarul de stat al S.U.A., Dulles, potrivit căruia (dacă ar fi să dăm crezare personalităților cu autoritate din Occident) Republica Federală trebuia să accepte stabilirea cu Uniunea Sovietică a unor relații mai puțin oficiale decît relații diplomatice normale..."

O declarație a agenției TASS

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 septembrie, în cadrul unei conferințe de presă de la Moscova, cancelarul federal al Republicii Federale Germane, dl. Adenauer, a făcut declarații în problema frontierelor Germaniei și în alte privințe.

În legătură cu aceasta, agenția TASS a fost împuternicită de guvernul sovietic să declare următoarele:

Guvernul Sovietic consideră Republica Federală Germană ca o parte a Germaniei. Cealaltă parte a Germaniei este Republica Democrată Germană.

În legătură cu stabilirea de relații diplomatice între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană, guvernul U.R.S.S. consideră necesar să declare că problema frontierelor Germaniei a fost rezolvată prin acordul de la Potsdam și că Republica Federală Germană își exercită jurisdicția pe teritoriul care se află sub suveranitatea sa.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Campionatele europene de tir

Joi s-au disputat la poligonul Tunari întrecerile programate în ziua a cincea a campionatelor europene de tir.

O performanță excepțională a realizat trăgătorul sovietic Jasinski, cîștigătorul titlului la pistol liber.

Rezultatul lui — 566 puncte este superior cu 8 puncte vechiului record mondial deținut de suedezul T. Ullman. Locurile următoare au revenit trăgătorilor: Veinștein (U.R.S.S.) — 555 puncte, Martazov (U.R.S.S.) 555 puncte, Pleptea (R.P.R.) — 549 puncte — și Umarov (U.R.S.S.) — 548 puncte.

În clasamentul pe echipe locul întîi și titlul de campioană europeană a fost cîștigat de reprezentativa Uniunii Sovietice cu 2769 puncte — nou record mondial.

Proba de armă liberă combinată a fost cîștigată de norvegianul Kongshaug cu 600 puncte din tot atîtea posibile. Performanța întrece cu două puncte vechiul record mondial deținut de canadianul Boa din anul 1954. Cei patru trăgători clasati pe locurile următoare și anume: Nordquist (Finlanda), Wiberg (Suedia), Knusden (Norvegia) și C. Antonescu (R.P.R.) au realizat cîte 599 puncte fiecare și au doborît de asemenea vechiul record mondial.

Pe echipe titlul de campioană a Europei a revenit reprezentativei Norvegiei care cu 2387 puncte a stabilit un nou record mondial.

Finalele campionatelor individuale de box ale R. P. R.

Finalele campionatelor individuale de box ale R.P.R. se apropie de sfîrșit. Aseară pe stadionul Republicii 3000 de spectatori au urmărit cu mare interes desfășurarea celei de a 11 reuniuni care a cuprins o serie de partide spectaculoase.

Iată rezultatele tehnice înregistrate: cat. semimijlocie I. Dragnea (Dinamo) învinge prin Ko pe C. Ciocan; cat. mijlocie-mică: V. Tiță (CCA) dispune prin Ko de N. Dănilă (Oradea); Simon Gh. (Metalul) dispune la puncte de N. Tătaru (Galați); P. Popescu (Ploești) este declarat învingător prin descalificarea adversarului său V. Vlădescu (Dinamo); Moise Gh. (Știința) învinge la puncte pe L. Halmagy (Cluj); cat. mijlocie: Ghețu Velicu (Dinamo) învinge la puncte pe Nicolae Alexandru (Metalul); P. Deca (Craiova) dispune la puncte de L. Coc (Constructorul); B. Popovici (Timișoara) învinge la puncte pe V. Gales (CCA); Al. Blank (Progresul) dispune prin Ko de C. Răducanu (Constructorul).

PE SCURT

Joi după amiază au sosit în Capitală echipa reprezentativă A și selecționata de juniori a R. D. Germane care vor întîlni duminică pe stadionul „23 August" echipele reprezentative de fotbal ale R.P.R. Lotul primei reprezentative a R. D. Germane cuprinde jucători de valoare ca Wolf Karl, Busch, Schroetter, Assmy care au mai jucat în compania echipei țării noastre. Antrenorul echipei este maghiarul Ianos Gyarmati.

★

Duminică 18 septembrie, începînd din jurul orei 16,15, se va transmite la radio în întregime de la Stadionul „23 August" din Capitală întîlnirea internațională de fotbal dintre reprezentativele R.P.R. și R. D. Germane.

Transmisia se va face pe stațiile de radio cu lungimile de undă: 1.935 m., 202 m., 206 m., 285 m. și 351 m.

★

Ieri la amiază s-a înapoiat în Capitală echipa de rugbi a orașului București care a întreprins un turneu în Anglia.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, rugbiștii echipei orașului București au fost întîmpinați de reprezentanți ai C.C.F.S., în frunte cu tov. Alex. Șiperco, vicepreședinte al C.C.F.S. și de numeroși sportivi din Capitală.

★

Joi seara au sosit la Ploești echipele de atletism ale juniorilor și junioarelor din U.R.S.S., care sîmbătă și duminică vor susține pe stadionul „Flacăra" din localitate o dublă întîlnire internațională prietenească cu selecționatele de juniori ale R.P.R.

La sosire atleții sovietici au fost întîmpinați de reprezentanți ai vieții sportive din Ploești și de numeroși sportivi care le-au făcut o caldă primire.

★

Duminică se va da plecarea în cea de a V-a ediție a „Circuitului ciclist al R.P.R." Caravana ciclistă va avea de parcurs la această ediție 1.991 km. împărțiți în 13 etape. La startul dificilei întreceri, care se anunță foarte interesantă, vor fi prezenți 65 dintre cei mai valoroși cicliști din țară.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91, TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52